

ANCILLA MÁRIA:

AZ
ANYASÁG
SZENT
TITKA

KORDA · R.T. KIADÁSA · BPEST ·

AZ
ANYASÁG SZENT TITKA

EGY FIATAL ANYA ELMÉLKEDÉSEI ÉS
FOHÁSZAI

IRTA:
ANCILLA MÁRIA

BUDAPEST, 1943
K O R D A R. T. K I A D Á S A

Nihil obstat. Dr. Stephanus Kosztolányi cens. dioec. —
Nr. 3989/1942. Imprimatur. Strigonii, die 27. Maii 1942.
Dr. Joannes Drahos vicarius generalis.

Nyomatott: Korda R. T. nyomdájában, Budapest.

Előszó

Ezek az eszmélődések az anyaság szent titkáról nem elméleti fejtegetések, nem is irodalmi szándékkal íródtak és nem a nyilvánosság számára készültek, hanem mint lelki naplójegyzetek jutottak el hozzánk. Tehát egy darab való élet egy eszményi gondolkodású fiatal anya lelkéből. Olvasás közben elfogta lelkünket a vágy, vajha a leendő magyar anyák közül minél többen így gondolkoznának fontos hivatásukról. Arra kértük tehát a szerzőt, — aki ismeretlen óhajt maradni — tegye közkinccsé jegyzeteit.

Ez a kis könyv biztosan kedves olvasmánya lesz serdülő leányifjúságunknak és minden keresztény anyának. Öröm látni, mily ügyességgel bontogatja a napsugaras lelkű fiatal anya a keresztény anyaság csodálatosan szép titkait, mily kristálytisztá fényben csillogtatja meg az anya szent hivatását az Isten Anyja — a Szűz, a Jegyes és Anya — mintaképében. Legjobban ott remekel, ahol az anyát nemcsak mint emberi gyermekek anyját, hanem mint Isten gyermekeinek anyját ragyogtatja fel

előttünk. Hiszen a keresztény anya nemcsak emberi életre szüli magzatát, hanem az isten-gyermeki élet előkészítésében is csodálatosan közreműködik.

Tiszta lelkületből fakadó derült, vidám istenszeretet és emberszeretet, önzellen, önma-gát örömmel odaadó, áldozatot szívesen vál-laló nagylelkűség szelleme sugározza be e soro-kat. A szerző szeretné az összes anyákat a szeretet lánglelkű apostolaivá avatni és egy táborba gyűjteni a gyűlölet antikrisztusi világ-törekvései ellen.

A Katolikus Akció éppen a család érde-kében való apostolkodást tűzte ki most fő-feladat gyanánt. Ez a kis könyv is ezt a célt szolgálja azáltal, hogy a manapság sokfelé túlon-túl is elprofanizált anyaság fogalmát a keresztény hitfelfogás dicsfényébe állítja.

1942 Szent Erzsébet napján.

Gálffy László S. J.

Könyörgés a Szűzanyához

Szűzanyám! Még sohasem térdeltem így előtted, ilyen égő szívvel, ilyen vágyó lélekkel . . . Még sohasem kívántam ennyire a te pártfogásodat, segítségedet, még sohasem könyörögtem hozzád úgy, mint ahogy ma könyörögök . . . Hallgass meg engemet!

A zárdák fehérlelkű szűzeinek te vagy a mintaképe, Szent Szűz. Én azonban nem élek zárdában, de a világban; nem vagyok szűz, de asszony, és mégis le kell borulnom eléd, legtökéletesebb Királynő, hogy kérjelek, hadd legyek én is tehozzád hasonló!

Nézz a szívembe! Te azonnal rá fogsz ismerni erre a szívre: egy leendő anya szíve, . . . és most már tudod, hogy miért fordulok hozzád oly égő lélekkel. Te ismered az anyaszívet, hiszen te is anya vagy: Krisztus anyja és mindnyájunk anyja . . . Ó, ki érthetné jobban az anyaság lelki rezdüléseit, mint te, kegyelemteljes Istenanya!? — Nézz hát a szívembe és lásd meg vágyaim tengerét és halld meg és hallgasd meg rövid imámat, mely valamiképen szavakba sűríti vágyaim sokaságát:

Szűzanyám, én *Istennek tetsző anya szeretnék lenni*, ezért választalak téged mintaképül. Szűzanyám, én főképp a lelki tisztaság, a Szeretet Lelkével való jegyesség és a kitartó istenszolgálat útján szeretnék tetszeni Istennek, ezért vágyom arra, hogy a te nyomodon járjak. — Nézlek téged . . . és figyelem a te Istenbe merülő lelkedet és én is azt kérem, hogy eszközöld ki számomra az Istenbe merültség kegyelmét. A Szentháromság-tempoma, a Szeretet Lelkének arája szeretnék lenni én is, hogy így a hétköznapi munkák közt is és az anyaság gondjai közt is reggeltől estig Isten közelében és szeretetében éljek és ebből a szeretetből táplálkozva, Istenért szeressem és Istennek neveljem az én gyermekemet. Amen.

Ima a gyermek apjáért

Érte imádkozni: boldogság. Nemcsak összekulcsolt kézzel és esdeklő szavakkal, de napi munkámmal, minden küzdelmemmel, egész életemmel akarok imádkozni hitvestársamért.

Segíts, Uram, hogy napi munkámmal az ő jólétét szolgáljam. Segíts, hogy hű segítőtárs legyek, hogy életét megszépítsem, munkáját megkönnyítsem, arcát mosolyra derítsem.

Segíts, hogy míg ő minden erejével értünk fárad, az én testi gyöngeségem is erőforrássá váljék: ha szenvedést adsz, szívesen fogadjam,

férjemért szívesen viseljem, érte felajánljam, hogy így minden betegségem, minden fájdalmam védőerővé és reá áradó kegyelemfolyóvá váljék. Segíts, hogy míg ő értünk küzd, én villámhárítóként őrizzem az otthont: ha sujtani kell, engem sujts, Istenem, hogy az én testi-lelki áldozatkészségemen keresztül levezetődjék és megoldódjék minden minket fenyegető veszély. Segíts, hogy minden bajban és örömben hitvestársam útját egyengessem, hogy mi-alatt Feléd tart, megkönnyítsem számára a járást és kéz a kézben együtt és egymás útján menjünk Tehozzád, Istenem.

Segíts, hogy hitem fokozza a hitét; reményem reményt gyújtson benne és együtt szárnyaljunk Hozzád a szeretetben és az Írántad való szeretet legyen a mi egymás iránt való szeretetünk, hogy így megújuljunk mindig a szeretetben és ki ne fogjunk belőle.

Ez a Belőled bontakozó és Benned érlelődő hitvesi szeretet a talaj, melyből kisarjadt a kis virág: a gyermek. — Uram, őrizd, ápolj, nemesítsd bennünk ezt a szeretetet, hogy ezzel egymás lelkét vidítsuk és növeljük és ez a Benned egybecsendülő, szent összhang alapozza otthonunk békéjét, gyermekeink üdvőségét. Amen.

Elhatározás: Minden reggel, amikor férjemért imádkozom, meggondolom, hogy a mai napon milyen szeretetszolgálatnál járhatnék kedvében? A szerint cselekszem.

Az Istennek tetsző anyaság Szűz Mária nyomán:

SZŰZ, JEGYES, ANYA EGYSZEMÉLYBEN

A Szűzanya test és lélek szerint is egyszerre és egyszemélyben volt szűz, jegyes és anya. Mária egyedülálló, csodálatos és kiváltságos teremtménye Istennek; ami számára lehetséges Isten kegyelme és kitüntetése folytán, az nem lehetséges a közönséges teremtmény számára. A természet rendje szerint a közönséges halandó számára a szűzesség, jegyesség és anyaság állapota csupán időbeli egymásutánban valósítható, és nem lehetséges egyidejűségben egyszerre, mint a Szűzanyánál. Mindamellett, hogy Szűz Mária bizonyos értelemben utánozhatatlan, mégis csak mint örök utánozandó mintakép ragyog előttünk. S ha Isten a tökéletes szűzet, tökéletes isteni jegyest, tökéletes isteni és emberi anyát együtt és egyszerre mutatta be egyszemélyben, nem történt ez ok nélkül, de ebben az utánozhatatlan egyidejűségben is van isteni útmutatás.

Ami a természet rendje szerint a test számára nem lehetséges (szűzesség, jegyesség és anyaság valósítása egyszerre), az *lehetséges egyidejűségben a lélek számára*. A lélek lehet szűz, érintetlen, vagyis tiszta, élhet teljes Istennek-adottságban és éppen ez a teljes Istennek-adottság fejezi ki Istenhez való jegyesi kapcsolatát. Ugyanekkor az Istennek adott teremtmény a házasság szentségének keretein belül anyává válhat, s ha az anyává vált asszonyban teljesen Istennek adott, tiszta lélek lakik, akkor valamiképpen egyidejűségben valósul benne is az Istennek tetsző virgo, sponsa, mater, habár a szűzesség (tisztaság), jegyesség (Istennek-adottság) csupán lelkileg valósul, az anyaság pedig testben is. (Épp ellenkezőleg, mint a zárdaszűzeknél, Krisztus jegyeseinél, akik magasabb lelki fokon szintén egyidejűségben valóstítják a három állapotot. Náluk a „szűz” és „jegyes” állapota nem csupán lelki, de testi szűzességet is igényel, viszont az „anya” elnevezés kizárólag lelki anyaságot jelöl.)

Istennek tetsző anyaság semmiképpen sem lehetséges a lélek Istennek adottsága nélkül. Épp ezért, ha lelkemben ki akarom dolgozni a Szűzanya nyomán az Istennek tetsző anyaságot, akkor Máriában, az örök mintaképben tekintetbe kell vennem nemcsak az anyát, de a tiszta szűzet és a Szentlélek jegyesét is. Uram, segíts erre!

I. SZÜZESSÉG

(Lelki szeplőtelenység)

A tiszta szűz lelki vonásainak szemlélése és ezzel kapcsolatos imák és gyakorlatok:

Ó Szűzanyám, te egészen tiszta voltál testben és lélekben egyaránt. Testi érintetlenséged, tisztaságod mintegy külső jele, kifejezője lelki tisztaságodnak, vagyis annak a ténynek, hogy lelkedet minden szennytől megőrizted és kizárólag Istennek tartottad fenn. A te testi szűzességed lelked Istenre irányulásából, Istent ölelő forró szeretetedből fakad. Ó, engedd Szűzanyám, hogy a te szűzességed lelki gyökerét, a te Isten-szeretetedet szemléljem. Engedd, hogy megfigyeljem, hogyan tartottad fenn kizárólag Isten számára minden lelki tehetségedet? Hogyan irányítottad kizárólag Istenre minden gondolatodat, érzésedet? Hogyan kerested Isten tetszését szavaiddal, szándékaiddal, tetteiddel?

Ó engedd, hogy belenézsek a te szűzi lelki világodba, hogy aztán a te példádon lelkesülve én is egészen Isten felé forduljak, s habár a házasság keretein belül a testi szűzességet nem valósíthatom, legalább lélekben

— a te nyomodon — egészen Istené legyek.
Amen.

1. Gondolat- és érzésvilág

„Tota pulchra es Maria, egészen szép vagy, Mária, és az áteredő bűnnek foltja sincs benned.”

A te lelki szépséged titka, Szűzanyám: a büntelenség. Lelked teljesen tiszta, vagyis teljesen büntelen. A te tisztaságodat, szűzeségedet másszóval így is ki lehet fejezni: teljesen Istené vagy; és éppen teljes Istennek-adottságodból feslik a szépséged: az erények, kegyelmek teljessége, a büntelenség.

Gondolataiddal mindig Isten felé fordulsz, érzéseiddel mindig Istent öleled, és Istent ölelő hófehér lelkedből íme három vezérszólam cseng felém:

1. „Magasztalja az én lelkem az Urat”.
2. „Íme az Úr szolgálóleánya”.
3. „Legyen nekem a te ígéd szerint”.

Az első vezérszólam, a „Magnificat” az alázatos kis teremtmény leborulását és Istennek szóló hódolatát fejezi ki.

A második vezérszólam „Íme az Úr szolgálóleánya” az előbbi dicsőítő szólamnak gyakorlati formája: az alázatos kis teremtmény tökéletes szolgálatkészsége, engedelmessége Ura és parancsolója iránt.

A harmadik vezérszólam a „Legyen ne-

kem" az előbbi kettőnek (hódolásnak és engedelmességnek) összecsengése a tökéletes önatadásban: a saját akarat feláldozásában Isten akaratáért.

Ha a te nyomodon akarok járni, Szűzanyám, akkor nekem is e három vezérszólámot kell lelkem főmotívumaivá tennem, és ha a gyakorlati életben ezek szerint élek, akkor a házasság keretein belül is kialakíthatom az Istennek tetsző lelki tisztaságot, vagyis teljesen Istené lehetek!

Reggel mikor ébredek, Szűzanyám, a te dalod jusson majd eszembe: „Magasztalja az én lelkem az Urat.” Aztán felajánlom Istennek magamat, úgy mint te tetted: „Ime az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a Te ígéd szerint.” És mivel tudom, hogy Isten ígéje, akarat a tiszta jóság, a végtelen szeretet, nekem tehát a jóság és szeretet nevében és szolgálataiban kell kezdenem, folytatnom és végezni a napot. Éppen ebben áll majd az én Istennek adottságom.

Szűzanyám, édes mintaképem, kérlek, eszközöld ki számomra a szükséges kegyelmeket, hogy a házaselet keretein belül, az anyaság mélyén is, a te nyomodon járva teljesen tiszta, Istennek élő, Istennek adott lélek lehessék. Amen.

Imák és gyakorlatok, hogy megmaradjak az Isten-dicsőítés (Magasztalja az én lelkem), Isten-szolgálat (az Úr szolgálóleánya) és az isteni

akarattal való együttműködés (Legyen nekem)
útvonalán:

I. Szűzanyám, lebegj előttem mintaké-
ként! A te Istenbe merült lelked legyen esz-
ményképem; a te folytonos szeretet-sugár-
zásod legyen megvalósítandó feladatomban.

Szép és mély az az Istenben örvendő
szeretet, mely lelkedből árad. A mindennap
gondja, az emberek lármája, a világ zaja és
értelmetlensége nem zökkent ki téged a sze-
retetbe merülésből. Neked van szemlélnivalód
a lelked mélyén: Isten csodálatos jóságát né-
zed egyre, . . . és ez a jóság átjár téged, lel-
kedet átszövi egészen és kivirul szívedben
szétáradó, Istent dicsérő szeretet alakjában.

A te lelki békéd mély és teljes. Istenen
pihenő tekinteted nem csak nézi a jóságot,
de magábaszívja azt az éltető fényt is, ami
Isten jóságának erejéből árad. Kitől félhetnél
te, ha Isten úgy szeret! ? Árthat-e neked a
világ közönye és igazságtalansága? Árthat-e
a sok testi fáradság és lelki fájdalom? Árthat-e
a Krisztust üldözők vak gyűlölete? Semmi és
senki sem árthat neked, Mária, mert te a
Szentlélek arája vagy, s a Szentlélek: Isten
Lelke, az örök Szeretet és Ő öröklik fölötted,
mert teljesen oltalmába vett téged. Azért oly
tökéletes és mély a te békéd, Anyám. Azért
dalol oly vidáman a szíved, azért vagy oly
erős és Istenbenbízó a keresztúton is, mert
a te szívedet birtokába vette az örök Szeretet.

És Őbenne lakozol már, a végtelen Isten otthonában élsz és onnan nézed a földi történesek folyását. És mialatt tested-lelked szenved itt a földön, szíved a nagy Istenbe kapaszkodik és az Ő örök szeretetéből merítesz bizalmat és a rendíthetetlen bizalom hangján énekled mindig a szeretet dalát: „Magasztalja az én lelkem az Urat.”

Taníts engem is énekelni, édes jó Anyám. Úgy, a te Istenből merítő, Istenben zengő, Istent dicsérő hangodon! A te éneked szép: a lélek szüntelen dala az Isten-szeretet szólalmán.

Ó, hadd gyönyörködjem ebben . . . Egyre jobban el akarok telni a te Istent dicsérő lelked szépségével, hogy aztán az én lelkemben is kiviruljon az Istennek szóló tiszta szeretet dala, és zengjen, zengjen szüntelen . . .

Igen, ez lesz az én anyaságom főmotívuma: az Istennek szóló, Istent dicsérő szerepet . . . Áldassék az Úr!

Megyek csöndesen, nesztelen léptekkel átsiklom a földi úton. Az emberek szinte nem is vesznek észre engem, oly rejtett az utam és halk a járásom, de a lelkem hangos: Neked dalol, Uram! És nem fáradok bele a dalba, de öröm és bánat idején, egészség és betegség idején egyaránt, minden viszontagságban, minden nehézségben, amíg csak lábam a földi utat járja, zengjen és szálljon Hozzád

a dalom: „Magasztalja az én lelkem az Urat.”
Amen.

Elhatározás a mai napra: egész nap megőrzöm lelkem Istenben pihenő nyugalját, derűjét. Gondolatban gyakran dicsérem Istent.

II. Anyám, szememet nem veszem le rólad. Mindig újra és újra elém ragyog a te vonzó szépséged, mely szereteted teljességében rejlik. — Hosszan tanulmányozom Istenbe olvadó, Istent tükröző lelkedet . . .

A szívem megtelik forró vágygal, hogy téged, szép szeretet Anyja, utánozzalak. Szeretném kialakítani lelkem mélyén a Szeretet szüntelen életét. Ezért imádkozom:

Ó, Szeretet Lelke, Isten Lelke, járd át lényemet! Légy Te énbennem és én Tebenned! Ne engedd, hogy elhagyjalak, ne engedd, hogy a világ eltérítsen Tőled; ne engedd, hogy földi gond leverjen, szenvedés kedvetlenítsen, ne engedd, hogy feledjem örök jószágodat. Láncolj magadhoz egészen. Légy Te az én lelkem erejének titkos forrása; légy Te az én folyton serkenő örömem talaja. Légy Te az éltető-elemem. Amen.

Elhatározás: Egész nap megőrzöm Istenhez tartozásom tudatát, és ebből merítek erőt, jószágot a napi munkához, küzdelemhez.

III. Amikor elmerülök az én Istenem jószágának szemlélésében, nem azt a jószágot

nézem, ami itt a földi életben tapasztalható, hanem a végtelen jóságot, ami a mennyekben vár ránk. Értelmemmel nem tudok lényegének teljességébe hatolni, de a hit, remény, szeretet segítségével gyönyörködöm benne, és ilyenkor mintha szárnya nőne lelkemnek, közelebb jutok Hozzád, Istenem. — Föllebbenek arra a síkra, melyre az emberek közt oly nehéz eljutni: Tebenned pihenek és betelek békével, megnyugvással, szintiszta örömmel: „Magasztalja az én lelkem az Urat . . . ”

Aztán elhatározom, hogy elviszem majd környezetemnek a túlvilág muzsikáját: rájuk mosolygom a hit, remény, szeretet örömét, ezt a lelkesítő, édes előízt, mely Isten örök jóságáról mesél . . .

Ezért a szomorúság nem fog ki lelkemen, és nem gyötör kétség és nyugtalanság. Szemem rajta csüng az örök valóságon, az elérendőn, és erőt merítek a reményből, és győz a hit és a bizalom.

Uram, szeretlek! Istenem, örök Jóság, bízom Benned. Amen.

Elhatározás a mai napra: rámosolyogni az emberekre az örök Jóságba vetett bizalomból fakadó örömet.

IV. Kígyótipró Anyám! Mintaképnek tekintelek a kígyótiprásban is! A kígyó: a gonosz szellem, mely megkörményez. El vele! Le kell győznöm minden kísértést.

Te, édes Szűz Mária, Isten kegyelméből voltál oly tökéletes, hogy kísértés nem árthatott neked. Én azonban gyarló, gyöngye teremtmény vagyok. Ezért rád emelem szemem és gyönyörködöm a te kígyótipró erődben, és hozzád emelem lelkem és könnyörgök, hogy eszközöld ki számomra is a kígyótiprás kegyelmét, vagyis azt, hogy valahányszor a kevélység felveti a fejét, valahányszor a helytelen önszeretet, a hiúság, az aljasság különböző álarcban megközelít, hogy lelkemet lenyűgözzé, légy oltalmam, kígyótipró Mária és segíts, hogy az örök szeretet Lelkének erejéből legyőzzem a gonoszság szellemét és megmaradjak alázatos kis teremtménynek, az Úr szolgálóleányának, ki csupán Isten tetszését keresi. Amen.

Elhatározás: Legyőzöm a kevélység kísértéseit. Ma úgy tekintem magam, mint minden ember legutolsó szolgáját.

V. Imádkozni, imádkozni . . . Hozzád emelni lelkemet, Uram! Ime, ez az édes, boldogító menekvése lelkemnek . . .

Nem nézek messzire, csak a mai napra. Hálát adok a percekért, melyeket ma élhetek, és csendesen Neked ajánlom minden percemet, hogy a Te szolgálatodban, a Te tetszésed szerint töltssem.

Elém lebben az igazi ancilla Domini eszményképe: az Isten tetszését fürkésző, Isten

tetszését követő szolgálóleány . . . Tudom, azzá akarsz tenni engem is, és szívem forró vágyával kérlek, segíts, hogy akaratod valóra válhasson lelkemben.

Ó Uram, sírnom kellene, mert gondolatban, szóban, szándékban oly gyakran véték ellened; sírnom kellene gyarlóságom miatt, de most bánkódás helyett inkább felindítom a reményt és Reád függesztve szememet, könyörgök:

Add a lehetetlennek látszót: javíts meg engem és alakíts át egészen, hiszen tudod, hogy a tied akarok lenni, a Te szolgálólányod és senki másé! Kérlek, segíts erre! Amen.

Gyakorlat: Egész nap megőrzöm azt a tudatot, hogy Isten szolgálólánya vagyok és vigyázok gondolataimra, szavaimra, szándékaimra, hogy Isten tetszése ellen ne vétsek.

VI. Úgy látom önmagamát a jövőbe vetítve, a jelenbe gyökerezve, ahogy te mutatod vágyaim tűzén keresztül:

Látom az Istenre emelt tekintetű, hű szolgálóleányt, kinek szíve elszakadt a világtól és a szeretet édes, eltéphetetlen, örök láncán Istenhez fűződik. — Látom lefátyolozott arcát s a lélek-szentélybe néző tekintetét. Mert ilyen ő (az eszménykép): fátyolt visel akkor is, mikor leplezetlen arccal megy az emberek közt. Ezt a fátyolt az Isten szötte: láthatatlan lepel, mely beburkolja Isten jegye-

sét és elrejtí lelkét a világ szeme elől. Az emberek tehát hiába néznek rá, hiába látják egész jól minden arcvonását, a lényegét mégsem ismerhetik. S a lényeg: az Istennel való rejtett, mély kapcsolat: a lélek féltve őrzött, Istennek tündöklő kincse . . .

Nézem őt (az eszményképet) és látom dolgos kezét, fáradhatatlan munkáját, szorgoságát, csöndes derűjét. Mindent pontosan, jól végez Isten iránti szeretetből, pedig lelke milyen messze van a földi apró-cseprő gondoktól, melyekkel kénytelen bibelődni . . . Lelke imádkozik; Istent nézi folyton és társalog Vele: Uram, vezess! Uram, segíts! Ó, hogy tegyem ezt? Mit tanácsolsz, legszentebb Szeretet? Hiszen tudod, hogy csak Téged akarlak követni, csak Neked akarok tetszeni, hát súgd meg kérlek, mit hogyan tegyek?

És a lélekben lakó szeretet mindig alázatosságra inti őt:

Csak légy kicsiny, gyermekem; rejtse el szívedet és mégis nyisd ki azt. Az emberek előtt ne akarj feltűnni, de akard nekik adni mindazt a szeretetet, amellyel nekem tartozol. Menj közéjük halkan, szerényen mint legutolsó és járj köztük mint szeretetből kifogyhatatlan adakozó. Ne neheztelj rájuk semmiért. Ne várj tőlük semmit. Te csak szolgálólány vagy, tehát szolgáld őket és ragyogd rájuk a szeretetet, amelyet adtam neked, hogy énértem nekik add és ítélkezés, fölényesség

nélkül, alázatba hulltan szeresd őket mint ember embert, testvér testvért, szolgálólány urát.

— Uram, segíts, hogy így legyen!

Gyakorlat: Egész nap megmaradni abban a tudatban, hogy Isten kedvéért mindenkinek legutolsó szolgálója vagyok. Nagyon vigyázni, hogy ne vétsek az alázatosság ellen.

VII. Szűzanyám, oly sokan dicsérik a te jóságodat, oly sok szent fordult hozzád határtalan bizalommal, oly sok bűnös tért meg közbenjárásod folytán, oly sokan hirdetik a te csodáidat . . .

Ó Anyám, engedd meg, hogy én is leterdéljek eléd jóságodban bízva, hittel, reménnyel, szeretettel telten és remélhessem és kérhessem tőled a csodát: alakíts át engem, tégy engem Istennek egészen tetsző szolgálóleányává. Légy a közbenjáróm, Mária, hogy igazi ancilla Domini lehessenek egész életemen át.

„Tota pulchra es . . .” Te egészen szép vagy . . . A te természeted nem romlott meg az eredeti bűn által, te malasztal vagy teljes. Amikor a te kegyelmi szépséged teljességét nézem, vágy ébred szívemben, hogy én is megjavuljak. A te lelked különösen azért oly vonzó, mert természetedben nincs romlottság, vagyis téged a helytelen önszeretet nem csábít rosszra, kevélységre, te mindig a kegyelmi sugallatra — a legtisztább szeretetre

— figyelsz és azt követed. Ó, irgalom Anyja, kegyelmek Királynője, eszközöld ki számomra Istentől azt a kegyelmet, hogy a földi érdekek — s főképp a helytelen önszeretet — ne befolyásoljon engem, de elhatározásaimban, cselekedeteimben mindig az örök Szeretet Lelkének indításait, parancsait, tetszését kövessem. Amen.

Mária segíts! — Szűzanyám, bízom benned! — Az Atyának, Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Amen.

Gyakorlat: Vigyázok, hogy semmit se hirtelenkedjem el, de minden kicsiségben is Isten tetszését tartsam szem előtt. Gyakran mondom lelkem mélyén: „Ecce ancilla Domini” és e szerint cselekszem.

VIII. Szűzanyám, amikor arra gondolok, hogy Isten akaratából kifolyólag anyává válok majd, ismét feléd fordul lelkem, hogy tőled tanuljam a „fiat mihi” lelkes kimondását, vagyis minden tekintetben ráhagyatkozzam Isten szent akaratára. Kérlek, segíts, hogy legalább jól imádkozzam ezért a kegyelemért.

Nagy Isten, hozzád emelem lelkemet. Hálát adok Neked, mert Benned bízhatom. Ha nem tudnám, hogy Te végtelen bölcseséggel és jósággal intézed ügyeinket, gyakran a rettegés martaléka lennék. Hiszen az anyaság nemcsak öröm, hanem gond is, és én nem tudom, milyen testi-lelki fájdalokat rejt szá-

momra jövőm . . . Remények és félelmek váltakoznak. A gyermek életéért az én életemet kockára kell tennem. A test irtózása a kintől és haláltól nagy ösztönös erő, könnyen megfélemlíti, kétségbeejti a gyöngé embert, de mikor tudom, hogy a végtelen Jóság az én sorsom intézője s a végtelen Jóság maga az én Atyám, akkor a félelem átengedi helyét a csöndes térdhajtásnak, az alázatos imának, a reménynek, s a Te jóságod és szereteted hitével telten, a Szűzanya nyomán kimondom az önátadás lelketnyugtató szavait: Fiat mihi secundum verbum tuum . . . legyen nekem a te igéd szerint!

Nem látok a jövőbe, teljes sötétség van előttem. Nem tudom, hogy a kisgyermek, akit annyira várok, életben marad-e? Anyai vágyaimnak óriási erejével szeretném őt életben tartani. Ezer imát szeretnék mondani, ezer áldozatot szeretnék hozni mindennap, csak hogy világra jöjjön és éljen ez a gyermek, de ezer ima helyett csak egyet mondok, ezer áldozat helyett csak egyet hozok: letérdelek Eléd, sorsokat intéző Isten és ráhagyatkozva szent gondviselésedre csak ennyit mondok: „Ne úgy legyen ahogy én akarom, hanem ahogy Te . . .” — Fiat mihi secundum verbum tuum.

Apró háborgások, felrémlő lehetőségek és bizonytalanságok egy-egy pillanatra megbontják lelkem nyugalma. Sötét, nehéz per-

cek ezek, de tudom: mindez csak kísértés és nem szabad ezekre a rémekre figyelnem, melyek a földi világ idegenségéből törnek rám, de befelé kell figyelnem, a lélek mélyére, ahol otthonosan érzem magam, mert egy édes, jó Isten atyai oltalmában tudom lelkemet és gondtalan gyermeknek érezhetem magam a jó Atya védő karjai közt és keblére simulva megnyugodhatok és dúdolhatom Neki bízón és örömmel az ancilla Domini dalát: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Ime az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.

Aztán már csak hála és remény tölti be szívemet. Mi baj érhetne engem? A test tépő kínja, a természet rettentő vergődése? Félelmek és fájdalmak rám szakadása? Betegség, gyász, szenvedés, halál, kimondhatatlan gyötrellem? Vajjon mik ezek a múló percek az örökkévalóság teljességéhez képest? Vajjon ki és mi az én célom? Isten-élet vagy ember-élet? Föld vagy ég? Lehajtom fejemet és a mély belátások egész tengere szakad fel lelkemben . . . Erőt adj, Istenem, ó adj erőt, hogy hű maradjak mély belátásomhoz és legyőzzem mindig a földi gondok és félelmek viharát. Segíts, hogy szilárdan kitartsak melletted, örök célom, Isten! — Tereád akarom szegezni szememet és aztán a Te akaratodba simulva, teljes önátadással akarom mindig

mondani Neked: fiat, fiat, fiat . . . Legyen mindig úgy, ahogy Te akarod. Amen.

Őrizz meg engem szent akaratod kérésében!

Őrizz meg engem szent akaratodra való hagyatkozásomban!

Őrizz meg engem örök jószágod hitében, reményében, szeretetében. Amen.

Elhatározás: Sötét percek mélyén is mondani próbálom: „Jó a jó Isten!” — „Uram, bízom Benned!” — „Fiat mihi . . .”

IX. *Hála.* Istenem, mély hálával borulok Eléd és köszönöm, hogy lelkemben zengeni kezdenek Szűzanyám lelkének vezérszólamai: a „Magasztalja az én lelkem”, „Ime az Úr szolgálóleánya”, „Legyen nekem . . .” Tudom, még csak a kezdet kezdetén vagyok, sokat kell majd még küzdenem gyarló természetemmel és a kísértésekkel, melyek minduntalan le akarnak téríteni a Neked tetsző útról. Mégis oly boldog vagyok, hogy legalább elindultam és menni próbálok Feléd!

Lelkem mélyén zeng az Isten-szeretet. Ezt a nagy kegyelmet Te adtad nekem, Te engedted, hogy így szeresselek. A hit viláosságát is Te adtad és a minden nehézségen győző, forró reményt is Te gyújtottad bennem. Ó, Uram, valóban nem vagyok szegény, de gazdag . . . és bátorságot önt belém kincseim

tudata. Az én kincseim, amiket Tőled kaptam: a hit, remény, szeretet adománya. Ó, tedd ezeket kifogyhatatlanokká; ó, nyisd meg és ásd még mélyebbre ezt a kincsesbányát lelkem talajában, hogy legyen majd miből merítenem a reám váró nehézségek idején és az anyaság keresztútján is a Beléd vetett bizalom, hit, remény, szeretet legyen az éltető erőm. Amen.

Gyakorlat: Napközben minél többet gondolkodok Isten jóságára és felindítom az iránta való hálát, bizalmat, szeretetet.

2. Beszéd

Szűzanyám, szeretnék Téged még jobban megismerni, hogy annál hívebben követhesselek. Szeretném megfigyelni a Te szavaidat, szűzi ajkad kedves, tiszta csengésű beszédét . . .

De hiába lapozgatom az evangéliumot: oly ritkán bukkanok a Te szavaidra, hogy szinte önkénytelenül felkiáltok: Hát ilyen ritkán szóltál? . . .

Aztán elgondolkodom ezen a látszólagos némaságon . . . Az emberekkel keveset beszéltél vagy ha szóltál is, az evangélisták nem tartották feljegyzésre méltónak az emberekkel folytatott beszédedet, de igenis megemlíti, hogy mit beszéltél az angyallal és mit mondtál Istennek. Ó, Szűzanyám, a Te hallga-

tag ajkad mögött beszédes lélek lakott, de ez a lélek Istenhez emelkedett, Istennel beszélt. Az emberekhez csak ritkán és egyszerűen szóltál, de Istennel, angyallal társalogni természetes volt számodra, hiszen a magasságok légkörében éltél. Mindemellett nem voltál fölényes az emberekkel szemben és nem éreztetted velük, hogy több vagy, mint ők. Hallgatásod, egyszerűséged az emberek irányában éppen alázatosságod tökéletességét bizonyítja.

Isten anyja voltál . . . micsoda kiváltság! és mégsem hangzik hencegő szó ajkadról. Sohasem kérkedsz nagy kiváltsággal. Szép-lőtlenül fogantattál, malaszttal vagy teljes, — mily felmérhetetlenül fölötte állsz környezetednek, mégsem leckéztettél, mégsem bíráltál soha senkit. A Te nagy hallgatásod hát mégis csak sokat mond nekem: látszólagos némaságodon keresztül belelátok lelked gazdagságába: az erények virágoskertjébe. Látom Istenben pihenő, Istenből élő egyéniségedet, lelki teljességedet, mely nem szorul arra, hogy fölösleges szavakkal, jól hangzó frázisokkal, hiú, fölényes beszéddel kábítsa önmagát és környezetét.

Az emberek közt is mennyi igazságtalanság ért Téged! Figyelembe sem vettek, mikor isteni Gyermekedet vártad, megtagadták a szállást, istállóba küldtek. Később menekülnöd kellett a gyermekkel Egyiptomba; és aztán

milyen tövises az utad: mikor szent Fiadat félreértik, gúnyolják, kínozzák, megfeszítik . . . És Te nem panaszkodtál, nem pörlekedtél, nem tettél szemrehányást, nem lázadtál. Te tűrtél, hallgattál és szíved mélyén imádkoztál. Hogy lehetséges ekkora türelem, ekkora lelkierő? Csak egy magyarázat van rá: a Szeretet Lelkének jegyese voltál és a Vele való benső kapcsolat révén csak szeretetet vihattél a világba és embertársaidban is a magad tisztább világát és Isten akaratát, szeretetét szeretted. Milyen beszédes a Te hallgatásod, Szűzanyám!

Tanulni akarok Tőled sokat, sokat!

Meggondolom, hogy milyen az én beszédem? Szoktam-e fölöslegesen szólni? Mondok-e olyasmit, aminek indítóoka nem szeretet, de hiúság, kevélység? Szoktam-e panaszkodni? Szemrehányást tenni? Leckéztetni, sérteni, bizalmatlankodni, korholni?

Ó, Anyácskám, szégyenemben szeretnék elsüllyedni a föld alá. Hiszen most látom csak, hogy az én beszédem tele van még gyarlósággal, hiúsággal, szeretetlenséggel.

Meg kell változnom! Meg kell változnom főképp a beszéd terén. Ha lelkem mélyén a Te lelki motívumaid csengenek: a „Magnificat”, az „Ecce ancilla Domini” és a „Fiat mihi”, akkor szavaimnak is csak ezt az égi muzsikát szabad közvetíteni. Istent dicsérő jóságot, Istent dicsérő szolgálatkészséget, Istent

dícsérő áldozatkésztséget és megértést kell nyilvánítanom szavaimon keresztül is.

Ó, Uram, jóságos Istenem, add nekem az alázatos és szeretetteljes beszéd kegyelmét!

Szűz Mária, szép szeretet Anyja, könyörögj érettem!

Elhatározás: Mindennap imádkozom az alázatos és szeretetteljes beszéd kegyelméért.

Ima érzékenységem legyőzéséért: Istenem, köszönöm, hogy legalább tudom, mi az, ami visszatart attól, hogy egészen Hozzád szegődjem és teljes mértékben győzzön lelkemben és beszédemben is a Te szereteted. Ime, egy szál a földhöz fűz még . . .

Keresztes Szent János azt mondja, hogy mindegy, vajjon a madár lábára vastag láncot erősítünk vagy vékony fonállal kötjük meg; mert akadályozva van a repülésben a kalitka foglya és nem tud szárnyalni. Rájöttem, hogy engem nem vastag lánc fűz a földhöz, de vékony szál, mely még fogva tart: az érzékenységem és ennek gyökere: nem gondolok elég az isteni igazságosságra. A földi dolgokat, embereket bírálok és túl komolyan veszem, ahelyett, hogy elmerülnék abban a megnyugtató, lélekemelő hitben, hogy túl a földön, Isten örök birodalmában van a tökéletes igazság.

Uram, segíts engem, hogy széttörjem lelkem bilincseit, segíts, hogy szabaduljak a földhöz tapasztó kicsinyesség láncától, segíts,

hogy elforduljak az apróságoktól, melyek könnyen kizökkentenek nyugalomból, segíts, hogy lelkemet egészen Feléd fordítsam, segíts, hogy ne tulajdonítsak túlzott fontosságot a mulandóknak, de az örökkévaló értékekért lelkesedjem, azok szerint mérjek mindent és így felszabadítsam magamat egészen a földi érdekek és hiúságok nyűgétől, hogy aztán föllendülhessek a Te világodba, abba a magasabb szellemi légkörbe, ahol a Te jóságodba vetett hit és bizalom az életőelem!

Eltépni a kicsinyes szálakat, legyőzni az impulzív természet gyors és érzékeny visszahatásait a környezet érintéseivel szemben! Nálad lakni, Benned maradni, örök Szeretet, én Uram és Istenem! Ó, kérlek, segíts ezzel Amen.

Gyakorlat: Lefojtani érzékeny természetet. Vigyázok, hogy beszédemet érzékenységem ne befolyásolja. Nem mérlegelek, nem bírálok, nem tulajdonítok túlzott fontosságot a földi apróságoknak, de Isten igazságosságán pihentetem lelki szememet. (Ezt a gyakorlatot gyakran kell ismételni.)

Ima a megbocsátás szelleméért: A megbocsátás szellemét kell kidolgoznom lelkemben! A megbocsátás nemcsak kimondott ellenségeimre vonatkozik (hiszen nincsenek is mostanában ellenségeim), de értem alatta azt a nagylelkű, jóságos irányulást, amit mindenkivel

szemben valósítanom kell; főképp pedig a kellemetlenekkel, botránkoztatókkal, fölényekkel, sértegetőkkel szemben. Még az olyan szürke kis életben is, amilyen az enyém, lépten-nyomon belebotlunk az emberek furcsaságaiba, hibáiba, itt is, ott is találhatunk fennakadni valót; hát ilyenkor, valahányszor türelmetlenségre indítanak, valahányszor elkedvetlenítenek, megbántanak, kellemetlenkednek, hibáikkal súrolnak, ilyenkor kell elővarázsolnom lelkemből a megbocsátás szellemét. — De mit is beszélek varázslásról? Nem varázsolni kell, hanem imádkozni! Az égre néző, esdeklő tekintet ragyogjon, éljen lelkem mélyén . . . Mindíg oda kell fordulnom Istenhez, könyörögnöm kell Hozzá sokat, sokat, hogy ne érjen váratlanul az emberek bosszantó mivolta vagy fogyatékosága, de tudjak mindig meríteni a lelkem mélyén lakó Szeretetből és Isten kegyelmével élve kialakítsam, megszilárdítsam lelkemben a folytonos jóindulatot az emberek iránt és mint egy jóságos édesanya, szemet húnyjak, megbocsássak, szeressek és ez a megbocsátó szeretet csendüljön szavaimban!

Töltsd be hát szívemet a megbocsátás édes szellemével, Uram! Ezért imádkozom mindennap újra. És hogy milyen nagy szükségem van erre az imára, arról is mindennap újra meggyőződöm. A hétköznapi pergése közben, a váltakozó események forgatagában igen

sokféle behatásnak vagyok kitéve: a szeretetlenség, a megnemértés, a kevélység, a ridegség, a botránkozás szelleme minden oldalról kísértik lelkemet . . . Ó ne engedd, Istenem, hogy megfélemedkezzem legszentebb feltételemről! Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled, örök Szeretet, de töltsd be szívemet a Te szellemeddel. Ne engedd, hogy nyelvem meggondolatlanul fecsegsen, ne engedd, hogy bántó, sértő, kellemetlen szavakat mondjak vagy gondoljak, de éleszd lelkemben a türelmet, megbocsátást, jóságot, mindenkire irányuló anyai szeretetet. Mert csak így, a Te kegyelmed segítségével válhatok olyanná, amilyennek engem kívánsz: mosolygó, szelíd, hallgatagon engedelmeskedő, szeretetet sugárzó ancillává.

Töltsd be hát szívemet a Te szellemeddel! Segíts, hogy hű maradjak Hozzád, irgalmas Szeretet! Amen.

Gyakorlat: Kerülöm a szigorúságot a beszédben. Anyai szeretetet és a megbocsátás szellemét viszem szavaimba.

Ima, hogy senkiről se szóljak rosszat: Segíts, Uram, hogy ez legyen a jelszó: senkiről se szóljak rosszat! Inkább öleljem meg őket gondolatban, legyek részvétellel irántuk és szánalomtól, megbocsátó szeretettől indítva, hallgassam el hibáikat.

Istenem, a Te oltalmazdba ajánlom a szegény nevetségeseket és gyöngéket, akiket min-

denki kifiguráz! — Ezek a láthatatlan, apró ölelések, ezek a titokban Hozzád szálló fohászok, ez a csendes, mindenkori megbocsátás: íme ez legyen az én rejtett örömöm. S olyan ez az öröm, mint az ébredő nap sugara: először csak kibukkan a felhőfoszlány mögül, aztán lassan-lassan szétterjeszti fényét az egész láthatárra és jóleső meleg és buzgóbb élet fakad a nyomában.

Imádlak, Istenem, örök Szeretet, ki a megbocsátás szellemét kiváltod lelkemből és szeretetteljes beszédre tanítasz engem. Áldalak és dicsérlek mindörökké. Amen.

Elhatározás: Még jobban vigyázok, hogy mások hibáiról ne szóljak. Tovább gyakorolom az alázatos, szeretetteljes beszédet.

Hála napközben a szeretetteljes beszéd kegyelméért:

Nekem mindig a Te jóságodról kell beszélnem, Istenem, akkor is, amikor hallgatók . . . A lelkemmel beszélek Rólad, nem a számmal. És a lélek nyelve csendes, hangtalan . . . Elmerülök a Te végtelen igazságosságod szemléletében és hitet, reményt gyujt szívemben ez a szemlélet és így áttüzesedve a szeretet jegyében és örömeiben indulok az emberek felé. Nem várok tőlük semmit. Te vagy az, aki nekem mindent adsz és általad gazdagnak érzem magam, mert betöltöttél színültig Isten-szeretettel. Ezért könnyű most

az igénytelenség, könnyű az elfordulás a földi javaktól, érdekektől, mulandó kellemestől, ezért nem fáj a bántó szó és lepereg a sértés, mert nem a föld igazságát és szeretetét keresem, hanem a Tiedet, Istenem, és Tebenned meg is találok végtelen mértékben. Hála Neked, jó-ságos, nagy Uram! Amen.

3. Szándékok és tettek

Szűzanyám, te malaszttal vagy teljes . . . Mi sem természetesebb, minthogy szándékaidat, tetteidet is az isteni sugallat, az isteni kegyelem irányítja. A te életed tulajdonképpen nem más, mint tökéletes Isten-szolgálat, vagyis: teljes együttműködés az isteni kegyelmekkel.

Ó, mennyire szeretném utánózni a te Istenben élő, Istent szolgáló lelkedet! Tudom, lehetetlen, hogy én olyan tökéletesen szeressem Istent, mint te, hiszen az én természetem romlott, a helytelen önszeretet ösztöne erős bennem és harcolnom kell gyakran, hogy legyőzzem az önszeretet ösztönét és az isteni kegyelem indítását kövessem. Ó, mennyire szeretnék tökéletesedni ebben a harcban! Mennyire szeretnék a te nyomodon járni, Mária! Mily boldogság lehet Istenre emelt tekintettel járni az emberek közt és Isten akaratába símulva mindig azt kívánni és azt tenni, ami neki kedves.

Segíts ebben a törekvésemben, jóságos mintaképem! Ragyogj eléem jópéldáddal és könyörögj érettem, hogy Isten necsak elárasszon kegyelmeivel, de fel is fogjam, értékeljem Isten segítségét és lelkem egész erejével együttműködjek a kapott kegyelmekkel Istenem és Uram dicsőségére. Amen.

Gyakorlat: Vigyázok, hogy semmit se hirtelenkedjem el. Elhatározásaim előtt a Szeretet Lelkéhez fohászkodom és igyekszem azt tenni, amiről gondolom, hogy Neki kedvesebb.

Ima, hogy szándékaim és tetteim tiszta szeretetből fakadjanak:

Tiszta szeretet . . . Szinte álomnak, ábrándképnek tűnik a mai önző világban. Hogy lótnak-futnak, fáradnak, küzdenek az emberek üres érdekekért, pénzért, jólétért, hatalomért, földi örömekért . . . Az önszeretet nagy erő lelkünkben, szinte észre sem vesszük, amikor a mindennap apróságáiban erre vagy arra ösztönöz, cselekvésre indít. Úgy megszoktuk már, hogy ő a kormányos . . .

De én most más kormányos után vágyom. Új vezető kell nekem: a lelkem mélyén lakó szintiszta Szeretet. Az Isten tetszését kereső, Isten Lelkébe kapcsolódó szándék irányítson!

Uram, segíts, hogy ne legyen röpke, tova-tűnő törekvés az én elhatározásom, ne legyen felbukkanó és feledésbe menő gondolat, de valóság, élet és a mindennapba átszövődő

tény: ó segíts, hogy kicsi és fontos dolgokban egyaránt csupán a tiszta szeretet tanácsára hallgassak és ne a helytelen önszeretet befolyásolja szándékaimat, tetteimet, csak Te magad, Istenem és az irántad való hálám tudata, a tartozásom tudata, a Te jóságod mélységének és kifogyhatatlanságának belátása.

Ó, Uram, nem bírom jól szavakba foglalni vágyaimat, de Te megérted a sóvárgó lelket és beléöntheted a tiszta szeretet és engedelmesség kegyelmét. — Segíts, hogy mindig a Te akaratodat akarjam és kövessem. Amen.

Gyakorlat: Napközben is többször fohászodom, hogy szándékaim, tetteim Isten iránti tiszta szeretetből fakadjanak.

„Ó Szűzanya, akit sem az eredeti, sem a személyes bűnnek szennye soha nem érintett, neked ajánlom és reád bízom szívem tisztaságát!”

II. JEGYESSÉG

Mialatt a lelki szeplőteleniségre törekedtem, — vagyis arra, hogy Szűz Mária nyomán gondolataimat, érzéseimet, beszédemet, szándékaimat, tetteimet egészen Istenre irányítsam és Istennek adjam — tulajdonképpen bizonyos értelemben már az Istennel való jegyességre törekedtem, hiszen a jegyesség lényege a szeretetből fakadó teljes önátadás vágya, a szeretett lény tetszéséhez való alkalmazkodás és az örök hűség akarása.

Mindamellet, hogy eddigi törekvéseim szívem legmélyéről fakadtak, Istenhez való kapcsolatom még mindig nem elég forró és teljes. Azt mondhatnám, hogy még csak a jegyesség vágya ég szívemben, de nem vagyok még igazi hű jegyes, . . . hiszen gondolatban, szóban vétkezem még néha a legszentebb Szeretet ellen, aki az én Jegyesem. Most tehát sokat, nagyon sokat kell még imádkoznom, hogy a Szeretet Lelkével való jegyesi viszonyt elmélyítsem.

Ima, hogy egészen Istené legyek

Istenem, mindamellet, hogy férjnél vagyok, szeretném, ha tiszta lélekkel azt vall-

hatnám magamról, hogy egészen a Tied vagyok, a te jegyessed vagyok. És valóban azt hiszem, nincs ennek semmi akadálya, feltéve, hogy a lelkemben felmerülő akadályokat a Te segítségeddel mindig legyőzöm majd.

Igen nagy vigaszomra szolgál Szent János mondása: „Szeretet az Isten, és aki a szeretetben marad, Istenben marad és az Isten őbenne.” — Ó, milyen boldogság a folytonos szeretetben-maradásra törekedni, hiszen ez biztosít a felől, hogy nem kell Tőled elszakadnom, de a világban élve, a házasság keretein belül is egészen a Tied lehetek, Istenem!

Kimondhatatlan vágy emészt, hogy mindig megőrizsem lelkem tisztaságát, vagyis hogy sohase vétsek ellened, legtisztább, legszentebb Lélek, Istenem Lelke, ki bennem lakozol. Ó segíts, kérve-kérlek oltalmazz, sugalmazd Te magad gondolataimat, őrizd nyelveimet, tisztítsd szándékaimat, erősítsd meg a jóra akaratomat, hogy így gondolataim, szavaim, szándékaim, tetteim mind Belőled fakadjanak és én elválaszthatatlanul a Tied legyek örökre!

Minél inkább megvalósítom az irántad való hűséget, Szeretet Lelke (gondolatban, szóban, szándékban, tettben), annál inkább valósul a tiszta szeretet az emberek iránt is és a teljes hűség és jóság férjemhez. Ennyiben égi Jegyesemhez való hűségem lesz

egyszersmind állapotbeli tisztaságom legteljesebb biztosítéka is.

Amikor irántad való szeretetből arra vállalkozom, hogy mindvégig megőrzöm gondolataim, szavaim, szándékaim, tetteim tisztaságát, akkor az én lelki tisztaságom szándéka egyenesen Rád irányul és Érted valósul, Istenem, és épp ezért máskép így fejezhetném ki, hogy a Te jegyesednek tekintem magam; jegyesnek, aki tisztasággal, hűséggel tartozik Jegyesének. Amikor pedig Téged tekintelek Jegyesnek, legfőbb Tökéletesség, Isten, akkor a hűség és tisztaság tulajdonképpen egy. Ugyanis csak akkor vagyok hű Hozzád, Istenem, ha mindig a kegyelmed szavát követem. Márpedig a kegyellemmel való állandó közreműködés egyszersmind büntelenséget és ennyiben teljes tisztaságot jelent. Ezt szeretném megvalósítani a Te segítségével!

Ó valóban, Szeretet Szentlelke, oly nagy boldogság ez, hogy én szegény, világban élő asszony is Jegyesemnek tekinthetlek Téged, és vállalkozhatom arra a Te segítségével, hogy hű maradok Hozzád mindhalálig! — A földi életem vonala és a testi anyaság is csak ennek a hűség-akarásnak és valósításnak szolgálatában állnak. Amikor mindennap újra azt mondom Neked: „Ecce ancilla Domini”, íme az Úr szolgálóleánya, akkor ezekben a szavakban mintegy mindig újra és újra felújítom jegyesi hűségigéretemet, vagyis azt ígérem

Neked, hogy igyekszem hű maradni Hozzád, Szeretet Lelke, gondolataimban, szavaimban, szándékaimban, tetteimben. Miután egész életem törekvése erre a hűségre irányul, ebben a hűségben nyujtom Neked a lelki tisztaság áldozatát is és az én szellemi szűzességem, jegyesi mivoltom, általad való termékenyülésem és Benned maradásom. Így legyen!

Kilenced a Szeretet Lelkével való jegyesi viszony kialakításáért

I. Ó, Szeretet Lelke, fogadj el engem, méltatlan lelket jegyessedül. Tudom, nagy a kérésem: egy világban élő gyöngye asszony akar Hozzád társul szegődni, egy botlásra hajlamos, gyarló lélek akar a legszentebb Tökéletesség örök szerelmese és követője lenni. Szinte csodálkozom merészségemen. Mégsem tehetek másként: esdve kérlek, Szeretet Lelke, fogadj el engem jegyessedül.

Hűséget szeretnék ígérni Neked. Nemcsak ígérni, de be is tartani a hűség-ígéretet. Felbonthatatlan, örök szövetséggé szeretném tenni lelkem kapcsolatát Veled, örök szeretettel. Ó, segíts, hogy soha el ne pártoljak Tőled, Szeretet Lelke! Segíts, hogy egészen Neked adjam lelkemet. Segíts, hogy idejében legyőzzek minden kísértést, mely Tőled el akar vonni engem; segíts, hogy Tied legyek és minden gondolatom, szavam, szándékom és tettem mélyén Te légy az indítóm, sugalmazóm, dia-

dalmas vezérem, jegyesem, szerelmem, mindenem: Isten Lelke, Szeretet! Amen.

Gyakorlat a mai napra: tiszta szeretetet vinni minden szóba, szándékba, tettbe.

II. Halkan, észrevétlenül, lélekben csatlakozom Hozzád, lelkem Jegyese, Szeretet. Mégis szoros és felbonthatatlan a mi életszövetségünk. Senki sem sejtí környezetemben, hogy én Neked adtam magam. A mi frigyünknek nincs külső jele, pecsétje: látható jegygyűrűt nem hordok, de lelkem tudja, hogy Hozzád tartozik és Neked jegyezte el magát örök életre, és ez a tudat elég, mert ez a tudat maga az a láthatatlan belső jegygyűrű, mely szorosan övezi és átfogja egész mivoltomat. Ez szabályozza magatartásomat a földi élet minden apróságában is. — De Uram, ez a tudat önmagában mégsem elég. Több kell. Kell a Te isteni, jegyesi segítséged, kell a Te ölelő támogatásod, kell a Te kegyelmed, hogy igazán, minden apróságban hű maradjak Hozzád, tiszta Szeretethez. Ezért imádkozom, hogy őrizz meg engem a Hozzád-tartozás tudatában, akaratában, képességében. Ó segíts, kérve-kérlek, hogy a legcsekélyebb dologban se vétsek ellened, Szeretet Lelke, én Jegyesem mindörökké. Amen.

Gyakorlat: Egész nap megmaradni abban a tudatban, hogy a Szeretet Lelkének jegyese

vagyok és ennek megfelelően viselkedni.
(Jelszó: alázatosság, gyöngéd szeretet!)

III. Ki erről ábrándozik, ki arról: ki gazdagságról, ki boldogságról, ki szép ruhákról, utazásról, mulatságról, földi örömekről, . . . ki ebben, ki abban leli örömét.

Nekem is van álmom . . . Rólad ábrándozom, legszentebb Szeretet, Te csodás isteni Lélek, ki mindent kormányzol és mindnyájunk Ura vagy. Az én boldogságom az irántad való hűségben rejlik; az én gazdagságom, ha Belőled merítek; az én örömöm, ha ki nem fogyok a szeretetből; az én tervem, egyetlen vágyam, forró kívánságom, imám: hogy jegyessed lehessenek.

A Szeretet Lelkének jegyese . . . Micsoda perspektívák . . . Jóságos mosoly az arcomon, jóindulat és béke szívemben, égő Isten-szeretet lelkemben és ember-szeretet minden gonlatban, szóban, elhatározásban, tettben.

Ó Uram, segíts, hogy legalább a mai napon ne vétsek ellened, de szereteted végtelenségére függesszem lelki szemem és jóságot merítsek jóságod tengeréből. Amen.

Gyakorlat: Vigyázok, hogy meg ne bántsam a Szeretet Lelkét. Gyönyörködöm jóságában és igyekszem Hozzá hű maradni egész nap.

IV. Ki is vagy Te, lelkem Jegyese? Te magad vagy az örök Szeretet. Ujjongok, ha

erre gondolok, újra és megint újra megígérem, hogy hű maradok Hozzád. Csak a hűség-ígéret lehet a hitvesi viszony alapja. És mindig felújítom ezt az ígéretet, ezt a hűség-akarást szívemben, hogy igazán megalapozzam és valódivá tegyem a szeretetet, mely Hozzád fűz, örök szerelmem, Végtelen Szeretet!

Miben áll majd ez a hűség a mindennap apró perceiben? Ellene mondok a szeretetlenség minden kísértésének. Mert a csábító, ki Tőled, örök Szeretet, el akar vonni engem, nem más, mint a szeretetlenség szelleme. Megmegközelíti a lelkemet napközben, mégpedig úgy, hogy hiúságomnak kedvez és ezáltal biztat, hogy őt kövessem: biztat fölényes szavakra, biztat arra, hogy másokat kritizáljak, s így én magam értékesebbnek tűnjek, . . . és akkor ráismerek, ez ő: az én kísértőm, a szeretetlenség szelleme. — Nem, nem megyek veled — felelem neki. Én az örök Szeretet jegyese vagyok és nyelvemet is csak arra használom, hogy az Ő szépségét zengjem. És mikor nyelvem hallgat, akkor lelkem mélyén zeng a dal . . . és Neki dalolok, az én Jegyesemnek, a Szeretet Lelkének. — És akkor szívem fölé borulok és hallom a Neked szóló szeretet-dalt, Uram, és örvendek csöndben, mert hű maradtam Hozzád.

De a csábító nem nyugszik és csakhamar orvul támad reám. Felhasználja a váratlan helyzeteket, a hirtelen, előre nem látott körül-

ményeket és készületlenségemet akarja kihasználni. Ősztönöz, hogy lázadjak az ellen, ami rám nézve sértő vagy kellemetlen, és magam is sértő, kíméletlen szavakkal védekezzem. És nyelvem már-már mozdul, hogy kövessem a csábító ösztönzését, de akkor egyszerre ráismerek: hiszen ez megint csak a szeretetlenség szelleme, az én régi kísértőm, akinek egyetlen célja, hogy elvonjon igazi Uramtól, az örök Szeretettől. És akkor mosolygok, mert felismerem őt. Ajkam összeszorul, a szeretetlenség szavait lefojtom és nem engedem, hogy szelleme lelkembe és ajkamra toluljon. Nem, nem engedem!

Íme, ezek az én apró harcaim a mindennapban. Ó hányszor, de hányszor kell megküzdenem a körülöttem ólálkodó csábítóval; hányszor, de hányszor kell erélyesen elutasítanom a szeretetlenséget! És jó ez a küzdelem . . . Ez az én irántad való szeretetem tűzpróbája, örök Hitvesem, Szeretet! Hozzád, csakis Hozzád akarok hű lenni. És íme, ez a hűség az én boldogságom is. Ennek mélyén virul a lelkem békéje, öröme; és a Veled való betelés, ó Szeretet, ez az én erőm és vigaszom. Így legyen!

Gyakorlat a mai napra: Különösen szavaimra vigyázok, hogy ne vétsek a szeretet ellen.

V. A Te hangod ez, Szeretet, mely el-

bűvöl és körülzsong engem szüntelen! Igen, a Te Lelked övez és hív . . . és én mindinkább beléd hatolok, szeretet Szellem, de mégsem vagyok még eléggé Tebenned. A Hozzád vezető út végtelen és én érzem, hogy vonzasz és megindulok feléd mindennap újra és járom a végtelenség útját . . .

Imádlak, Istenem, Szeretet Szentlelke! Imádom kifogyhatatlan, örök jóságodat, irgalmat, igazságodat, megpihenek és megnyugszom a tudatban, hogy ez vagy. Ó, még nem látlak, csak a hiten át ismerlek, de ez is milyen öröm: tudni, hinni, hogy az vagy, akinek kinyilatkoztattad magad: az Atya és Fiú Lelke: végtelen tökéletesség, végtelen jószág, végtelen igazság, végtelen szeretet . . .

Nem gondolkodom tulajdonságaidon, csak pihenek lényedben és kifürkészhetetlen jóságod ízében, amit nekem kegyelmi ajándékként adtál, hogy ízleljem és mindig újra megkívánjam . . .

Ó, könyörülj e szegény gyöngé teremtesen, ki oly sokszor méltatlannak bizonyul végtelen jóságodra. Bocsásd meg sok feledékenységemet, botlásaimat, visszaeséseimet természetem hibáiba. Ó, emelj ki engem gyarlóságom béklyóiból, hogy közelebb jussak Hozzád, Istenem, és az erények útján járva minden gondolatommal, szavammal, tetteimmel is tükrözhessem és dicsérhessem a Te jóságodat. Amen.

Gyakorlat: Megerősítem lelkemet abban a tudatban, hogy a tiszta, örök szeretet jegyese vagyok és ráragyogom minden emberre ennek a tudatnak békéjét, örömét.

VI. Istenem, nem hagyhatom abba a harcot! Mindíg újra kezdem: a természet gyarlósága ellen, a Te szereteted győzelméért.

Milyen gyönyörű küzdelem! Tekintetem mélyre fúr, . . . láthatatlan szépségedet szemlélem egyre lelkem mélyén és azt a világot akarom élni, alakítani, amit az örök lét teréről lelkembe vetítesz. — Nem lehet emberi szavakkal festeni a Te szereteted jóságát, de az erények útján ki lehet alakítani a hasonlatosság halvány képét és ez a cél lelkesít.

Dalolj nekem a Te szeretetedről, Istenem, dalolj azon a kimondhatatlan égi nyelven, melyen csak Te tudsz az emberhez szólni: dalolj nekem a kegyelmek nyelvén, a Szentlélek nyelvén . . . Ó, Lux beatissima, milyen új lehetőségeket, milyen új kilátást tár elém a Te fényességed, . . . mennyire megtanít türelemre, lemondásra, egyszerűsége, önátadásra, áldozatkészségre és arra, hogy a mulandó dolgok fölé emelkedve, örvendezzek a Te végtelen szeretetednek és abból éljek. Amen.

Gyakorlat: Meggondolom, hogy milyen erényeket kell kidolgoznom lelkemben, hogy az örök Szeretetnek kedvében járjak. Különö-

sen ki iránt kell szeretetteljesebbnek lennem?
(Gondolatban, beszédben, szándékban?)

VII. Köszönöm, Uram, hogy imádkozhatom. Mindíg újra meg szeretném köszönni ezt a nagy kegyelmet. Milyen nagy boldogság imádkozni, csak az tudja igazán felfogni, értékelni, aki már szenvedett az ima kegyelmének hiánya miatt.

Jó Isten, jó vagy, oly jó vagy . . . Ezt mondogatom sokszor és ebből áll az imám és ebben a pár szóban minden benne cseng: egész lelkem szeretete, hálája, öröme, reménye, célja, irányulása. Ettől az imától szinte újjászületik a lelkem, friss erőt szív magába és új lendülettel kezdi teendőit és valami kimondhatatlan boldogság fűti át.

Jó vagy Istenem, oly jó vagy . . . Igen, tudom, hogy milyen jó vagy, ha nem is nézhettem még soha közvetlenül végtelen jóságod teljességét, valamiképen mégis ízlelem azt a másvilági, kimondhatatlan örömet: a Te szeretetteddel való egyesülést. Ez csak előíz, homályos, sejtelmes, nem világos, nem teljes és mégis milyen üdítő, boldogító.

Jó vagy Istenem, oly jó vagy . . . A lelkem hosszan pihen a hitben, reményben, vágyó szeretetben és megtelik egy nagy, nagy akarással: át kell alakulnom, meg kell tisztulnom, meg kell lágyulnom Isten végtelen jóságának tudatától. Hozzá kell hasonulnom;

az én édes, jó Jegyesemre, Istenemre, az örök Szeretetre kell hasonlítanom, a szeretetben kell megmaradnom; élő, cselekvő, sugárzó szeretetté kell válnom már itt a földön. De hogyan? . . . Úgy, hogy Isten jóságának tudatától indítatva Hozzá fordulok, az örök Jóságforráshoz és az ima útján belőle merítve, én is jóságot lehelek minden szavamba, minden szándékomba. Amen.

VIII. Nálad és Benned lakni jó, én Istenem. Ez életcélom itt és az örök létben. Mégis mondhatom, gyakran kikökkentenek a mindennap apróságai és a mulandóért felejttem az örökkévalót.

Ne engedd a felejtést. Gondolj még többet rám és akarj világomban élni. Imádkozzál e célra, hogy ne feledd az örök értékeket.

Ima: Megölelt engem a Te szellemed és érttettem és ittam szépségedet. A szeretetből kivirult az öröm és remény: Uram, a Tied leszek . . . És a Tied vagyok máris, Te végtelen Jóság! Te vagy a Jegyesem és lelkem otthona.

Ha sértések érnek, ha igazságtalanság súrol, ölelj magadba, Te örök Igazság és juttasd eszembe, hogy a földön csak átmegyek, Benned pedig vagyok és leszek . . . Ha testi-lelki fájdalmak tépnek, ó önts belém türelmet és nagy, tiszta reményt, hogy Benned nyerek

majd örök enyhülést. Ha vágyaim megsemmisülnek, ha sok minden akaratom ellen történik, ha leigáznak, ha megaláznak, ha gyötrelmek érnek, ó légy velem, óvd szívemben a feléd forduló hitet és reményt, hogy lelkemmel Beléd kapaszkodjam, erőre és bizalomra tegyek szert és szívem mélyén a szenvedés idején is énekeljem a szeretet dalát: „Téged Isten dicsérünk, Téged Úrnak ismérünk . . .” Amen.

IX. Beszélj nekem a Te világod szépségéről, Istenem! Itt, a lelkem mélyén mesélj nekem a hit, remény és szeretet szótalán, szent nyelven . . . Ó, beszélj hozzám, tölts be a Te felvilágosító, gazdagító kincseiddel, mert ez a Te beszéded . . .

Én tehát nem a földi világra akarok most gondolni és nem ennek a világnak tartalmára vagyok kíváncsi, de lelki szememet rászegezem arra a másik világra, az örök életre, a Te birodalmadra, Istenem . . . És gyönyörködöm . . . Így, hűnyt szemekkel, a hit, remény ragyogó fényében szemlélem a Te világodat, Isten és a szeretet-szimfóniájában feloldódik lelkem, elmerül és beleolvad isteni világod szépségeinek tengerébe . . .

Aztán betelik igazság-ízzel és szeretet-ízzel . . . és most már könnyű a járás itt a földön. A hétköznapi élet igazságtalanságára a hit, remény hangján felelem: van igazság

az Úrnál; és ha a mindennap szeretetlensége súrol, sért, fáj, — a szeretet hangján fohászokodom az örök Isten szeretetéért. Mert ez a Te világod kifogyhatatlan kincse: igazság és szeretet szent harmóniája . . . s ha erre gondolok, erőt merítek Belőled, Istenem: titokzatos, természetfölötti erőt szívok Belőled és ez képesít arra, hogy vidáman dalolva, égre néző tekintettel menjek a mindennap poros, rögös útján . . .

Maradj hű hozzám, dalos madárkám, mert a magasba hívtalak. Ime a te hangod . . . Megmutattam neked, hogy megszeresd az Isten-dícséret szent dalát. Dalolj! És ne feledd a dalt. Télben és tavaszban, fagyban és dermedés idején egyaránt dobogjon szívedben a dalom. Mert szeretetre hívtalak és ez a te dalod.

Segíts, hogy mindig a szeretet hangján szóljak, Istenem!

Ne a jelent nézd, de az örök életet. Az a te magasságod, ahova el-elröppensz a reménység szárnyán és onnan énekelj nekem, ahova a remény felemelt. Ez a te magasságod, ahova én hívlak.

Az örök életre függesztem szememet és csak azt nézem: a végtelen igazság és végtelen jószág örök honát . . . és nem látom majd a föld sarát, a szeretetlenség és igazságtalanság fájó világát, de azt a másikat nézem, ahol győz az Isten igazsága és fellebbenek a

remény szárnyán a szeretet síkjára és boldogboldogtalant Istennek ajánlva énekelek Neked, győzelmes Szeretet, győztes Isten Lelke és dicsérem jóságodat mindörökké. Amen.

•

Mit mondtál nekem, én Uram, hogy a szívem felrezzent álmából és a lelkem dalolni kezdett ismeretlen hangon!? Ó, mélységes, kifürkészhetetlen kegyelmi érintés, . . . milyen csodákat művelsz bennem!?

Uram, most pihenek ebben a harmóniában, amit a Te szereteted szépsége, jósága váltott ki belőlem. Ó, engedd, hogy egészen átjárja és betöltse lelkemet a Lelked . . .

Aztán elviszem majd magammal az emberek közé ezt a csendes ujjongást, ezt a lélekből az arcra és ajakra szökő mosolyt, ezt a győzelmi dalt, amit a szívem ritmusa énekel, amikor Lelkedbe fogódzva, örök szeretetedből táplálkozik és merít életerőt. Ó, kísérj az emberek közé, Szeretet-Szentlelke!

Tél van a természetben, de itt a szív-talajban virágok fakadnak és pacsirtadaltól hangos a lélek-világ . . . Én a Szeretet jegyese vagyok . . . Ki énekel így bennem, Istenem!? Ó, a Szeretet tavaszt teremtő, boldogító dala . . .

•

A Szeretet Lelkével való jegyességem gyümölcse: az a leírhatatlan forró vágy és elhatározás, hogy nem vétkezem a Szeretet

ellen sem gondolatban, sem szóban, sem szándékban, sem tettben, de egyesülök a Szeretet Lelkével és megmaradok Benne.

Uram, segíts erre! Amen.

III. ANYASÁG

Mostanáig leginkább a szeplőteleniséget és a Szentlélekkel való jegyességet szemléltetem a Szűzanya lelkében, vagyis Istennek adottságát figyeltem meg, és ennek nyomán az én lelkemben is az Istennek adottságot (lelki szeplőteleniséget, Szeretet Lelkéhez való hűséget) igyekeztem kidolgozni.

Szűzanyám, most ismét rád emelem tekintetemet . . . és most főképp anyaságodat szeretném szemügyre venni, hogy lelked titkain keresztül az én lelkem is épüljön, és nyomodon járva, én is Istennek tetsző anya lehessek.

Ó, Szűzanyám, bevallom neked, hogy nehéz a te anyaságod szépségeibe behatolnom. Hiszen te az Istenember anyja vagy és ennyiben egészen kivételes és különleges a te anyaságod, mégis éppen Istenhez való vonatkozásaiddal jelölöd meg, hogy milyennek kell lennie az Istennek tetsző anyaságnak. — Nekem nincs kellő tudásom és jártasságom ahhoz, hogy az isteni titkok mélyére tekintsek és azokat fejtegessem. Ezt nem merném megtenni. Másrészt ég bennem a vágy, hogy csodálatos anyaságodat szemléljem és ezt a szem-

léletet lelkem javára fordítsam. Ó, mondd, hogy tehetném ezt?

Milyen szerencse, hogy létezik a szentolvasó. Az magába foglalja a Te anyaságod titkait, és a szentolvasót az egyszerű lelkek is felfoghatják és imádkozhatják! — Ó Szűz Mária, édes mintaképem, segíts, hogy jól imádkozzam a rózsafüzért és könnyörögj érettem, hogy a szemlélt titkok nyomán megértsem, milyen kegyelmeket kell kérnem Istentől, hogy aztán az Ő segítségével megvalósíthassam a Neki tetsző anyaságot. Amen.

I. Örvendetes titkok

1. A gyermek befogadása

„Aldott a te méhednek gyümölcse, Jézus, akit te Szent Szűz, a Szentlélektől fogadtál.”

Szűzanyám, te Isten Lelkétől, az örök Szeretettől fogadod gyermekedet, és bizonyos értelemben én is Tőle fogadom: hiszen Isten végtelen szeretete fakasztja és tartja fenn az ember életét. Ó, segíts, hogy méltóképen hálát adjak a nagy ajándékért, melyet Istentől fogadok.

Hála a gyermek testi életéért, mely alapja lesz a kegyelmi életnek:

Leborulok eléd, nagy Teremtő! Ki vagy Te! És ki vagyok én? Mit értek én a Te

titokzatos lényedből, a Te szándékaidból, a Te életet teremtő erődből mit tudok felfogni eszemmel? Semmit, ó semmit . . . Csak csodálkozni bírok azon, hogy Te életforrás vagy, örök és kifogyhatatlan életadás, és mi emberek belőled és általad vagyunk, a Te ismeretlen és kifürkészhetetlen akaratodból, mely maga a jóság!

Énekelni szeretnék Neked, Istenem, sok háladalt, mert értelmem vaksága ellenére is szívem csordultig tele van szeretettel, mert hitből tudom, hogy Te a szeretet életére hívsz, mikor teremtesz és minden ember-életcsíra egy-egy kifejtendő isteni szeretetgondolat . . .

Ó, hagyd, hogy leboruljak eléd, mint legutolsó, méltatlan kis szolgád, és megköszönjem, hogy az örök szeretetforrásból belém hullattál egy életképes csöppet: egy új ember-életet fakasztasz testemből, hogy az isteni szeretet életére hívd őt! Köszönöm, hogy megengeded, hogy közreműködjem e gyermek világra hozatalában. Köszönöm, hogy testemet, véremet segítségül vetted. Igérem, hogy egész lelkemmel, minden jóakaratommal igyekezni fogok, hogy a Te teremtményedet, akit ideiglenesen nekem adtál és reám bízál, megőrizzem a Te szeretettedben és felneveljem a Te dicsőségedre. Amen.

Hála a gyermek természettőlotti életéért.

Amikor teremtő érintésed megindította bennem a gyermek fejlődésének folyamatát,

én öntudatlanul szolgálatodba szegődtem, mint építő munkás: bennem sejtek, szövetek épülnek, egy új test, egy új szállás . . . Valóban én csak testet építek: szállást készítek Neked, Istenem. Az épülő test élettartalma, a készülő szállás lakója Te leszel: Te magad, isteni Szeretet! Beszállsz majd ide, a törekeny, halandó kis testbe, hogy amit a Te jóvoltodból én készítek Neked, betöltsd az örök élet képességével, a Te Lelked útján, a keresztség szentségének mélyén . . .

A Te isteni Szereteted úgy tűnik elem, mint láthatatlan, kimeríthetetlen kincsesforrás, melyből megitatod majd a gyermeket és örök életre hívod őt az élet vize által, ami Te magad vagy, Szeretet Lelke.

Az én gyermekem olyannak tűnik most, mint bennem épülő ház, mely vendéget és örök lakót vár, és a vendég és lakó Te leszel, Isten, a kegyelem útján. Elárasztod és színültig betöltöd majd szeretetteddel az öntudatlan kisgyermeket és a belé áradó szereteted révén részesül örök isteni életedben.

Ó, Uram, mit szóljak? Nincsenek szavaim, hogy méltóképen megköszönjem, hogy végtelen jószágodnak részesévé teszed gyermekeimet. Nincsenek szavaim, hogy a Te ember-testbe szálló Szeretetednek hálát rebegek. Te lehajolsz, leereszkedsz a gyöngye kis teremtményhez, Te besugározod éltető erőkkkel, Te felemeled önmagadhoz, Te beléje költözöl

és betöltöd kegyelmeddel, vagyis önmagad kiáradásával. Te életre és örök boldogságra hívod és képesíted őt; Te embert alkotsz és Isten gyermekévé avatod az ember gyermekét, és magadba öleled, kimondhatatlan szentségedbe, végtelen szereteted magasságába fogadod őt.

Légy áldott, Istenem! Én ancilla Domini vagyok, az Úr halkan járó, csendes szolgálóleánya, kinek lelkén mint égi hárfán, arany futamok siklanak: a hála dalai . . . Hogy is ne dalolnék Neked szeretetem minden erejével, hiszen Te csodálatos égi Király, magad hívtál engem, gyöngé teremtményt, isteni szolgálatra: szálláskészítővé tettél engem, hogy saját testemből és véremből szőjek Neked új emberlakást, kibe lelket teremtesz és örök életcsírát oltasz. Légy áldott, Istenem, ki felemelő munkára hívtál engem! Felajánlom Neked testem minden szenvedését, melybe majd e gyermek létrejötte kerül; fogadd alázatos hódolatom jeléül szenvedéskészségemet és erősíts meg engem a Te erőddel és szentelj meg engem a Te kegyelmeddel, hogy méltó legyek arra, amire hívtál, és ne csak testemmel készítek szállást isteni Szeretetednek, de a gyermekbe áradó isteni életnek gondos, imádságos őrzője is legyek mindörökké. Amen.

2. Az isteni képmás hordozása

„Kit te Szent Szűz, Erzsébetet
látogatván hordoztál.”

Milyen gyönyörű ez, hogy mialatt Isten titkai valósulnak a Szent Szűzben, ő nem fedlezkedik meg a körülötte élők szükségleteiről. Ő, ki Isten Fiát hordozza, közben fáradságos utat tesz, beteget ápol, az irgalmasság cselekedeteit gyakorolja.

Valóban, az isteni képmás hordozása elválaszthatatlan a felebaráti szeretet erényének gyakorlatától. Ha lelkünkben a szentségi Jézust hordjuk, elsősorban arra ösztönöz minket, hogy iránta való szeretetből legyünk jók embertársainkhoz. A Szent Szűz nemcsak lelkében hordta Krisztust, de a valóban testesülő Istenfiát vitte szíve alatt. Mennyire el kellett tehát tennie Krisztus örök szeretetvágáival, és mennyire kellett kívánnia, amit Krisztus kíván: a felebaráti szeretet gyakorlatát!

A Szent Szűz példája arra késztet engem, hogy megfontoljam, hogy én is egy leendő isteni képmást hordok szívem alatt, . . . nekem is mélyebben el kell tennem Isten vágyaival, Krisztus jóságával. — Az én gyermekem ugyan csak közönséges ember lesz, de az ő lelke is arra van hivatva, hogy Isten természetében részesüljön a megszentelő kegyelem által és így Istent tükrözze, isteni képmás legyen. Minél inkább betegek azzal a tudattal, hogy

leendő isteni képmást hordozok, annál inkább fokozódik lelkemben a vágy, hogy énmagam is Isten tetszésére, Isten hasonlóságára alakuljak, s ezért a gyermekvárás idején még fokozottabb mértékben kívánom gyakorolni az Isten előtt legkedvesebb erényeket: az istenszeretetet és felebaráti szeretetet.

Ima, hogy a gyermekvárás idején a szeretet életét éljem:

Lelkem Lelke, Jegyesem, örök Szeretet! Mindíg újra szükségét érzem, hogy Veled beszélgessek . . . és miről másról szeretnék Veled beszélni, mint a mi közös életünkről, a szeretet életéről, amit nekem általad és benned kell megvalósítanom. De ugyanakkor a gyermekemről is szeretnék Veled beszélni, a gyermekről, ki közös kincsünk, hiszen az örök életre születik majd a keresztségben és a mennyei Atya gyermekévé lesz általad, Szeretet Szentlelke!

Ó hagyd, hogy leboruljak és csodálkozom ezen, hogy létezik ekkora szeretet a földön. Égből hulló szeretet, mely isteni életet gyújt apró emberszívekben . . . Csöndesen, szótlanul imádlak, én Uram.

Életedet kívánom élni: a Szeretet életét, a jóság, áldozatosság, irgalmasság életét. Az egyszerűséget és rejtettséget kívánom, hogy annál jobban Tied lehessenek. Az összeszedettség, okosság és erősség kegyelmeit különösen kérem, hogy kitartsak melletted.

A gyermek számára pedig azt kérem, hogy belőled születvén istengyermeki életre, találkozzunk mi ketten: anya és gyermeke Tebenned, örök Szeretet, mert Te vagy a mi közös éltetőnk, erőnk és támaszunk. Te vagy az oltalmunk és boldogságunk szintiszta forrása.

Ó, kegyelmi forrás, rejtett csodavíz, istenéletre elevenítő víz és Lélek, Szentlélek, leborulok eléd és mindig újra meg újra Neked adom lelkemet és kérlek, járj át engem egészen, hogy belém költöző szereteted révén méltó legyek az anyaságra, vagyis arra, hogy egy belőled istenéletre születő gyermeknek anyja és gondozója legyek. Amen.

Elhatározás: A gyermekvárás egész ideje alatt buzgóbban gyakorolom a napi jócselekedeteket.

•

Ima, hogy valóban kialakuljon gyermekben az isteni képmás:

Milyen lesz az én kisgyermekem? Szinte nem merek erre gondolni, nem merem elképzelni, nem merem találgatni, hogy milyen lesz, mert ez még a Te titkod, jó Uram. Azért most csak e titkot ölelgetem és örvendezem csöndben a Te jóságodnak. Mert akármilyen is lesz a gyermek, tudom, hogy a Te jóságod alkotta, a Te jóságod erejéből születik, a Te jóságod alakítja és oltja belé a sok kifejtendő testi-lelki képességet; a Te jóságod műve, a Te

jóságod visszfénye lesz a gyermekem. És én nem is akarok mást látni benne, mint a Te jóságod drága adományát. A kis tagokban a Te teremő jóságodat nézem majd és a kis szempillák rebbenése egy távoli fény sugarát fedi fel.

Még nem ismerem gyermekemet, akit bennem alkotsz, de tudom, hogy a magad képmására akarod őt alkotni és ezért szeretem elsősorban a bennem bontakozó új életet, mert kis bimbónak tekinthetem, melyben a Te tükörképednek kinyílásához szükséges képességek szunnyadnak és feslenek.

Ha arra gondolok, hogy egy leendő isteni képmást hordozok, lelkemből szinte önkénytelenül előtörnek az imák és nem győzők könyörögni, hogy a Te képmásod igazán kialakuljon gyermekemben . . . Aztán lassanként úgy tűnik nekem, hogy nincs is más hivatásom, mint hogy így imával kísérem a gyermek fejlődését és szinte szokásommá válik ez a nagy égfelé fordulás és áhítózó esdeklés, ez a folytonos könyörgés a gyermekért, s ilyenkor megnyugszom, mert az anyaság, ami a testemben a Te akaratodból történik, a lelkem mélyén is kivirul: a lelkem átöleli a gyermeket, akárcsak a testem és önmagába rejtve védi, ápolja, táplálja a kibontakozandót. A lélek a lélek erejével: az imával táplálja és alakítja őt és Te vagy a forrás, amely-

ből merítek és juttatok neki anyagot a fejlődéshez.

Átfonom őt lelkemmel és eléd tárom folyton szótlán kis lényének szükségeit és így kísérem őt, és ő a valóság, én pedig a köréje fonódó imauszály. Én vagyok a csatorna, melyen keresztül belé ömleszted majd az örök életáramot. Amen.

Elhatározás: Amikor csaklehetséges, szentáldozáshoz járulok és imádkozom, hogy gyermekemben kialakuljon majd az isteni képmás.

3. A gyermek világra hozatala

„Akit te Szent Szűz, a világra hoztál.”

Ima a lelki tisztaságért:

Add, hogy tiszta legyek, Uram! Tiszta legyen minden gondolatom, szavam, szándékom, hogy így semmi szenny, semmi hazugság se fertőzze lelkemet és én se fertőzzem a bennem bimbózó kis életet . . . Nyílik már a kis virág a láthatatlanban; építéd már a Szentlélek új kis templomát. Ó add, hogy tiszta talajból fakadjon és lélekzetem, mely az ő lélekzete is, Belőled táplálkozzék, végtelenül tiszta, örökké igaz Isten!

Te az Atya gyermekévé teszed majd gyermekemet, örök Szeretet, s ez azt jelenti, hogy gyermekem arra van hivatva, hogy az Atya gyermekeinek szeretet-életét élje. De ki

tanítsa őt erre elsősorban, ha nem az anyja a te kegyelmeddel?

Jegyesem, Isten Lelke, Szeretet, Hozzád símulok. Lelkemmél hosszan belefigyelek Lelkedbe. Napjában százszor, ezerszer fürkészem, mit kívánsz. Hogyan kell gondolkoynom, hogyan kell beszélnem, cselekednem, hogy kedvedben járjak, vagyis belőled éljek, Szeretetl? . . . És akkor megnyugszik a szívem és a győzelem dalát énekli a lelkem, a Te győzelmedet hirdeti egész mivoltom és születendő kisgyermekemre is nyugodtan gondolhatok, mert a Veled való egységeből, a Hozzád való ragaszkodásomból, az érted valószínű tisztségomból meríti majd a Szeretet szülöttje az első szülői áldást, tanítást és szeretetet. Amen.

Elhatározás: A gyermek világra hozatala előtt és után is gyakran imádkozom, hogy megőrizsem az Istennek tetsző lelki szeplőtlenséget.

4. A gyermek felajánlása

„Akit te Szent Szűz, a templomban bemutatnál.”

A Szűzanya bemutatja a templomban gyermekét és felajánlja Isten dicsőségére. A mennyei Atyának sajátos céljai vannak az isteni kisérettel: Ő az Agnus Dei, ki életét adja bűneinkért; áldozat . . . Megváltó . . . Üdvözítő. — A Szűzanya Isten szándékait

szemléli gyermekében és hőiesen felajánlja gyermekét Isten céljaira.

A Szent Szűz példája arra késztet engem, hogy én se tekintsem a földi érdekeket, a földi vágyakat, szívem kívánságait, de Isten szent akaratára hagyatkozva, egészen Isten céljára, Isten dicsőségére ajánljam gyermekemet.

A keresztelés napján én is bemutatom és felajánlom gyermekemet a templomban. A keresztség szentségének mélyén az én gyermekem is Isten gyermekévé válik a Szeretet Lelke által. Ettől a pillanattól kezdve nekem is arra kell törekednem, hogy gyermekemben Isten célja, Isten élete valósuljon. Isten szándékára kell felajánlanom anyaságomat!

Felajánlási ima a keresztelés napjára:

Istenem, boldogan hozom a templomba gyermekemet és lelkem egész szeretetével Neked adom és Neked ajánlom őt, hiszen Tied volt, mielőtt még enyém lett volna!

Mit is akarsz Te ezzel a gyermekkel? A Szeretet életére akarod őt eleveníteni. Legyen áldott a Te szent akaratod! Tudom, hogy gyermekemet *nem az én boldogságomért, de a magad dicsőségéért* teremtetted. Ezért a Te dicsőségedet kell a gyermekhez való viszonyban is szem előtt tartanom és mindvégig tudnom kell, hogy az a gyermek lelkébe rejtett célgondolat, hogy érted, a Te hasonlóságodra teremtetted.

Ez a mély belátás — mely szerint a gyer-

mek érted van és nem értem — arra készítet engem, hogy valamikép a háttérbe húzzam magam és egészen Téged engedjelek az előtérbe. A gyakorlatban pedig ez úgy fog valósulni, hogy a gyermek szolgájának tekintem magam, de úgy, mintha Te szerződtettél volna engem erre a szolgálatra. S mint ahogy a szolga a szolgálatban nem keresi saját tetszését, boldogságát, de kizárólag ura és parancsolója tetszését követi, úgy én is a Te színed előtt cselekszem és minden csekélységben is csak a Te tetszésedet igyekszem majd szem előtt tartani, mert a gyermek szolgálatát, nevelését illetőleg csupán Neked tartozom elszámolással. Segíts, hogy a magam kényét-kedvét ne tekintsem, de hűséges ancilla Domini maradjak az anyaság mélyén is.

Ó, juttasd győzelemre akaratomat ebben a gyermekben! Amen.

•

Hálaima a Szeretet Lelkéhez a keresztelek napján.

Jegyesem, drága Jegyesem, örök Szeretet, szavak nélkül örvendez a lelkem és ölelem és áldom jószágodat . . .

Ó Te végtelen Lélek, ki lehajolsz a véges emberhez, ó Te Szentlélek, ki magadhoz emeled a tökéletlen emberlélek-bimbót, ó Te mindenható Lélek, ki a szeretet képességét leheled az öntudatlanba, ó áldalak, dicsérlek,

csodállak Jegyesem és örvendezem, mert ilyen jó vagy hozzánk.

Az én kisgyermekem Isten gyermekévé születik általad a keresztség szentségében. Szereteted kifogyhatatlan bősége újjáteremti őt. Magadévá teszed: az örök Szeretet gyermekévé, az örök Szeretet élethajtásává avatod. Áldalak, dicsérlek, csodálom jóságodat!

Milyen furcsa a világ . . . Milyen különös, hogy az emberek nem gondolnak és nem beszélnek gyakrabban és lelkesebben a Te hozzánk hajló szeretetetről, Isten Lelke: Szeretet! Ó mondd, hogy lehetséges ez, hogy annyi gyermeket tartanak keresztség alá és oly kevés szülő ujjong és csodálja a vízből és Lélekből fakadó életet!?

Ó Jegyesem, bocsásd meg a mi hálátlanságunkat, gondatlanságunkat, értelmetlenségünket! Tedd szívünket fogékonyabbá, tedd felfogásunkat élesebbé, hogy jobban, mélyebben értékelhessük a Te nagy adományodat, a Te életedben való részesülést, a szent keresztség, az istengyermekség titkát.

Rád gondolok ismeretlen, távoli Jegyesem, örök Szeretet, ki a felfoghatatlanság távolsága ellenére is oly közel vagy hozzám lelkem láthatatlan mélyén. Rád gondolok és hódolatba hulltan leborulok eléd, Istenem, és szívem forró örömeivel szeretném megköszönni, amit gyermekemmel teszel. Ó köszönöm, hogy az én gyermekem így az Isten gyermeke

lesz, lelkem Jegyese: Szeretet! — Istenem, ismét Neked ajánlom gyermekemet, ki már Tied volt, mielőtt még enyém lett volna . . .

Szűnjék meg egy percre a világ lármája, hulljanak néma áhítatba az emberszívek, hiszen csoda történt . . . és történik, valahányszor gyermeket tartanak a keresztelőkút fölé. Nem ezt a látható kútát nézem, de az Isten Szeretetének kimeríthetetlen kútját és figyelem, hogyan hull és patakszik ránk az Ő örök életet adó szeretete . . .

Szűnjék meg egy percre a világ lármája, hulljon hódolatba, merüljön hálába az emberek szíve, valahányszor Isten fiává születik egy gyermek a Szeretet Lelkéből. Amen.

5. A gyermek megtalálása

„Kit te Szent Szűz, a templomban megtaláltál.“

Igen, a templomban kell elveszíteni, a templomban kell keresni, a templomban kell megtalálni a gyermeket. A templom Isten háza és a sok-sok istenháza együttvéve: az Anyaszentegyház. Át kell adnom gyermekemet az Anyaszentegyháznak. Oda kell adnom őt, hogy Istené legyen elsősorban. Az Anyaszentegyházban kell elveszítenem és megtalálnom gyermekemet, ki mindenekelőtt Isten gyermeke.

Gyermekem, Istenem drága ajándéka, a keresztelés napján átadlak egy másik édes-

anyának: a te igazi jó anyádnak, aki többet tehet érted, mint én. A te igazi jó anyád az Anyaszentegyház lesz! A keresztség szentségének mélyén Isten kisgyermekévé válsz és az Anyaszentegyház ölébe fogad téged. Szeresd a te igazi anyádat, az Egyházat, szeresd őt sokkal jobban, mint ahogy engem szeretsz. Látod, én csak a tested anyja vagyok, ő pedig a lelked anyja lesz. Én elmúlok, meghalok, nem vigyázhatok rád mindig, de az Egyház, a te igazi anyád mindig vigyáz majd rád. Szeresd őt mindig jobban, mint engem és légy engedelmes neki.

Igaz, a lelkecskédet én is őrzöm valami képen, hiszen imáimmal virrasztok melletted, de én csak nyomorult kis ember vagyok, a jó Istennek gyarló szolgája. Boldogan engedem el kezecskédet, boldogan teszek a tökéletesebb anya ölébe, és mikor így átadlak az Anyaszentegyháznak, istengyermekséged tudata és öröme színültig betölt engem. Hálát adok a jó Istennek, mert gyermekeként magához vesz téged, és miként Mária a templomban vesztette el és a templomban találta meg gyermekét, úgy én is Isten házában akarlak téged elveszíteni, hogy ne az én gyermekem légy, de egészen Isten gyermeke, hogy aztán Istenben mindörökké megtaláljalak. Amen.

•

Mennyire örülhetett a Szűzanya, mikor gyermekét a templomban megtalálta és meny-

nyire épülhetett lelke, mikor a gyermek Jézus szavaiból megérti, hogy az isteni gyermek a mennyei Atya házáat tekinti otthonának. „Anyja meg szívében tartja mindez ígéket.” (Lk. 2, 51.)

Igen, Szűzanyám, te megértetted, hogy gyermeked nem egészen a tied. Elsősorban és mindenekfölött a mennyei Atyáé. A gyermek élete folyamán még gyakran fog úgy tűnni, hogy elveszíted őt, de te tudod, hogy a mennyei Atyánál mindig újra megtalálhatod. És íme, ez lesz a te nagy vigaszod, valahányszor elhagyottnak érzed magad, valahányszor fáj dalmak gyötrik magános anyai szívedet. Isten Fia a mennyei Atyáé és te, az Úr hű szolgálóleánya megtalálod Isten Fiát és Isten Fiában a gyermekedet, valahányszor a mennyei Atya szolgálatában keresed őt.

Nekem is követnem kell a Szűzanya példáját. Nekem is fel kell fognom, meg kell értenem, hogy a gyermek igazi otthona az Atyánál van. Az én gyermekem is Isten gyermeke elsősorban és csak azután az enyém. Nekem is nagylelkűen le kell mondanom önző vágyaimról, anyai jogomról, ha Isten szolgálata és érdeke úgy kívánja. A családi otthonban nevelem gyermekemet, de tudnom kell közben, hogy örök otthona, igazi helye nem ez. A gyermek Istené, Isten tulajdonának kell tekintenem őt és szolgálnom kell benne Isten akaratát, hogy eljusson igazi otthonába: a mennyei Atya örök birodalmába, ahol örökre

megtalálom őt. Épp ezért el kell határoznom, hogy gyermekem életében mindig Isten akaratának valósulását fogom szem előtt tartani, mindig Isten akaratát fogom szolgálni, hogy így az én anyaságom is Isten-szolgálatná magasztosuljon, mint a Szent Szűz anyasága.

Ima, hogy Isten-szolgálatná magasztosuljon anyaságom:

Uram, azt kérem tőled, hogy a gyermeket elsősorban ne a természetes, vérbeli kötelékért szeressem, hanem azért, mert Te teremtetted, Te hívtad ide a földre és magadnak akarod őt, a Te gyermekednek. Én tehát a Te tulajdonodat szolgálom benne és ennyiben Téged szolgállok.

Segíts, hogy a legegyszerűbb, legjelentéktelenebb munkákat is Isten-szolgálatként végezzem. Segíts, hogy minél előbb megszokjam ezt. Az apró-cseprő gondok, a kis ruhák rendbentartása, a gyermek testének, lelkének gondozása, mind-mind felelősségteljes, Istenre irányuló készséggel történjék, és miközben kezem látszólag jelentéktelen apróságokkal bibelődik, járja át lelkemet a tudat, hogy én a királyok Királyának szolgálatában állok, az Ő egyik tagjáról gondoskodom, mert épp reám bízta ezt a tagot.

Ó, tarts és őrizz engem szolgálatodban, Istenem; forrjon össze lelkem a Lelkeddel az édes titok mélyén: én Neked élek, Neked dolgozom, Neked végzem a legjelentéktelenebb-

nek látszó kis munkát is és a Te akaratodat szándéksom teljesíteni minden körülmény közt.

Az anyaságom nem új hivatás, csupán az eddiginek (ancillaságnak) a teljes kibontakozása: az anyaság mélyén is Isten-szolgálatot végzek és ez az igazi, legteljesebb ancillaság, amire engem hívtál. Én az Örökkévalónak szolgálók a mulandóban. A gyermek teste mulandó, de örök életet — Istenbe futó életet rejt. A gyermeket az én halandó testemből hívod elő, de nem halálra hívod, hanem Isten-életre és én ennek a megvalósítandó, végtelenbe nyúló Isten-életnek leszek a szolgálója, vagyis nem magamért nevelem a gyermeket és nem magamnak, hanem Érted és Neked, Istenem, hogy eljusson az örökkévalóságba, ahova hívtad és ott lesz ő igazán az enyém, amikor Tebenned megtalálom, mert én is a Tied vagyok és a mi életünk Krisztusban egy.

Ez az én ancillaságom titka: hogy én itt a földön az égnek szolgálók; ez az én anyaságom öröme: hogy akit Istentől fogadtam, Istenben nyujtom Istennek és életem így válik csöndes Isten-szolgálatná, a Te dicsőségedre, végtelenül jószágos Atyám!

Ó, áldd meg Neked szóló munkámat és magasztosítsd igazán istenszolgálatná szegény kis életemet, hogy gazdag legyen általad és Benned. Amen.

.

Ébresztő dal a bölcső fölött (A kereszt-ség szentségének vétele után):

Ébredj szeretetbimbó, ébredj isteni élet-re! — Nagy az Isten és csodás. Testet alkotott testemből, hogy emberi természettel alapozza a kegyelmi életet. Ez a testbimbó is mennyi kifejtendő képességet rejt magában! Pedig a test csak burok . . . látható, szemmel nézhető burkolata a kegyelmi bimbónak, amiből a szeretet élete feslik majd halhatatlanságra.

Ébredj, szeretetbimbó, nyílj ki isteni életre!

Nézem, hogy hogyan alkotott téged az Isten . . . Mennyi gondot, elővigyázatot, szeretetet fordított teremtésedre. Mennyi önvédelmi képességet rejtett csöpp testedbe, hogy a káros hatások meg ne ártsanak. — És a lelked? Azt még nem nézhetem . . . de tudom, hogy neked adta, reád árasztotta a Szeretet Lelkét és Őbenne menedékre lelsz, védelmet találsz a földi gyűlölet és gonoszság szelleme ellen. Csodálom az Istent, aki így óvja, támogatja az ember fiát és az istenfiúság életére teremti őt láthatatlan, végtelen szeretete által.

Ébredj, szeretetbimbó, nyílj ki isteni életre!

Amikor testemről leszakadtál, mint gyümölcs a fáról, külön vált a mi életünk, mely hónapokig egy volt, de íme, most újabb, szentebb egységben válunk eggyé: az isteni élet-

áram keringése jár át és egyesít minket. Nem az én vérem, de Krisztus vére . . . Szőlővesszővé válsz te is, mint én és az örök szőlőtő, Krisztus, éltet majd minket és az ő életáradása — a Szeretetáradás — ez az isteni áram lesz a mi egységünk kapcsa, nyitja, lényege: a mi közös vérünk . . .

Ó szeretetbimbó, testem gyümölcse és lelkem reménye, nyílj ki velem együtt az életre, mely egybekapcsol minket: a szeretet életére, mely Istentől jön és Istenben virul ki az örökkévalóságban. Amen.

II. Fájdalmas titkok

Az anyaság örvendetes titka után fájdalommas titkok következnek. Itt a földön örömeinket szenvedés kíséri. El kell készülni a szenvedésre.

A fájdalommas titkok (vérverejtékezés, ostromoztatás, töviskorona, keresztút, keresztfeszítés) mind Krisztus Urunk szenvedéséről szólnak, a Szűzanyát nem említik. Mégis a Fiú szenvedésén keresztül az Anya fájdalommas arcára esik tekintetünk, hiszen ott áll a Szűzanya a kereszttövében és együtt kínlódik isteni gyermekével. A gyermek szenvedése az Anya szenvedése is . . . „Stabat Mater dolorosa, Álla a keserves Anya — Keresztfánál siránkozva — midőn függne szent Fia . . .”

Miről beszél nekem a te kimondhatatlan

anyai fájdalmad panasztalan némasága? Nézem könnyes szemedet, szóttalan ajkadat, égre emelt tekintetedet és megértem, hogyan kell szenvedni, hogyan kell Istenre hagyatkozni, Isten igazságában és jóságában bízni a legembertelenebb, legkegyetlenebb órákban is. A szenvedés mélyén egész lényeden ismét a „legyen nekem” szólama rezdül és uralkodik! Ugyanaz a nagylelkű „legyen”, amit a megtestesülés előtt, az anyyallal való beszélgetéskor alázatos ancilla-lelked rebegett; ugyanaz a „legyen” érik gyümölcsöt termő valósággá a kereszt tövében. — Nem a magad gyötrelmét nézed, de Isten akaratát és Isten iránti szereteted erőt ad neked a türelmes, alázatos, panasztalan szenvedéshez.

Csodállak, Szűzanyám és kérlek téged, segíts engem, hogy én is Isten iránti szeretetből nagylelkűen, alázatosan szenvedjek, ha megpróbál engem az én Atyám.

**Ima, hogy erős és Istenben bízó legyek
a szenvedés idején:**

Istenem, élet és halál Ura, Teremtőnk és Üdvözítőnk, egyetlen szent Isten, Hozzád emelem most gyarló lelkemet és könyörgök: erősíts meg engem a szenvedések mélyén!

Te ismered gyöngeségemet, Te tudod, hogy miféle testi-lelki fájdalma elviselése esik nehezemre, Te tudod, hogy mennyit bírok el és Te senkit erején felül meg nem próbálsz.

Ez a tudat megnyugtat. — Én magam nem ismerem eléggé önmagamat. Nem tudom, hol van testi-lelki erőm határa. Ezért Hozzád fordulok, irgalmas és mindentudó Isten és egészen Terád bízom magam. Tégy velem szent tettségéd és belátásod szerint. Csupán egyet kérek: ne tekintsd gyarlóságomat, ne tekintsd könnyeimet, de öntsd szívembe azt a kegyelmet, mely után annyira vágyódom: engedd, hogy minden szenvedés mélyén, Szűzanyám nyomán, irántad való szeretetből, én is mondani bírjam: . . . „legyen nekem a Te igéd szerint” és segíts, hogy a szenvedés idején így fohászkodjam: Istenem és Uram, imádom szent akaratodat. Bánj szolgálóddal tettségéd szerint. Tudom, hogy Te javamat akarod. Szeretlek, szeretlek! Amen.

III. Dicsőséges titkok

A dicsőséges titkok — feltámadás, mennybemenetel, a Szentlélek eljövetele, Mária mennybevitele és megkoronázása — mind Isten végtelen igazságosságáról és jóságáról beszélnek. Rávilágítanak arra, hogy Isten látja, értékeli és isteni módon megjutalmazza az iránta való hűséget, az érte elviselt szenvedést. A fájdalmas titkok szemlélése után különösen vigasztaló a dicsőséges titkok szemlélése, mert felébresztik lelkünkben a hitet, reményt és szeretetet a végtelenül jóságos Isten iránt.

Szűzanyám, ki ismert téged igazán földi életedben? Igénytelen, egyszerű fellépésed mögött ki sejtette isteni gazdagságodat? Az emberek nagy része értetlenül, közömbösen elhaladt melletted. — De Isten ismert téged; „... és Atyád, ki lát a rejtekben, megfizet neked.” — Te nem kerested az emberek hajbókolását. Magánosan, némán, Istenbe merülten jártad az utadat. A te utad: a Szeretetben maradás, az eggyéválás az isteni Szeretettel. A te utad: Krisztus szolgálása; a te utad: az örömdetes és fájdalmas anyaság az Atya, Fiú, Szentlélek dicsőségére.

Az emberek nagy része nem érti ezt az utat. De te nem is vártál tőlük értést. A te lelkedet színültig betölti a hit, remény, szeretet és az isteni erények révén Istenben lelsz megnyugvást és tudod, hiszed mindvégig, hogy a te életed jutalma maga Isten: az örök Értés és örök Szeretet.

Igen, Isten értette és látta csak igazán a te földi életed gazdagságát, szépségét. Ő fogadta a te anyaságod áldozatkészségét és Ő jutalmazott meg téged, amikor szent Fiad fel támadt és téged a mennybe felvett és megkoronázott.

Ó, Istenem, mennyire érdemes Teneked szolgálni itt a földön! Segíts kérlek, hogy a hit, remény, szeretet erősítsen engem is minden szenvedésben és így minden megpróbáltatás idején Reád irányítsam lelki tekintete-

met és Benned bízom, örök Jóság, végtelen Igazság és utánad vágyódva elteljek azzal a biztonsággal, hogy Te látod, érted teerted epedő szívemet és magadhoz emelsz majd a Veled való egyesülés szünhetetlen boldogságába.

Ó, növeld bennem a hitet, reményt, szeretetet, Istenem, hogy az utánad való vágyódás és a Te örök jóságodban való bizás segítsen arra, hogy jól szolgáljak itt a földön. Amen.

A hit, remény, szeretet felindítása:

Ébredj lelkem! Ébredj az aléltságból . . . Lásd meg az Isten jóságát s telj be vele. Mostanáig ájult voltál. Húnyt szemekkel jártál. Nem ismerted a szeretet csodáját. Most feltárult előtted Isten végtelen jósága, — azaz csak egy cseppet ittál az Úr szeretetéből és mámoros lett e csepptől a szíved és kigyúlt a szeretetvágy a szíved mélyén és nem adhat már neked más kielégülést, mint ez a szeretet. Ébredj, lelkem! Értsd meg, hogy Isten vár rád az örökkévalóságban. Akarja, hogy jobb légy, azért adja neked kóstolóul az igaz jóság ízét, azért itat az Ő szeretetének édes-ségével, azért hív, azért biztat szívedbe markoló indításaival, hogy kiegyenesedj és Reá szegezett szemmel távolodj a világ zűrzavarától és elfordulva a sötétségtől, megindulj a

világosság felé és epedve, szomjasan keresd és akard a jóságot, az Isten világát a saját lelked mélyén!

•

Megcsókolt engem az Igazság és én megörültem neki. Néma csodálatra tárult a lelkem és szólni nem bírtam, csak kiittam a szeretet teljességét, amit nekem nyújtott.

Egy mag hullt a lelkembe. Isten elvetette és majd megfogamzik. Kivirágzik majd a szeretetmag és tavaszt varázsol a kietlenségbe. Remény gyűl szívemben és bízom Benned, Uram, hogy megadod nekem a szükséges kegyelmeket és megvalósíthatom majd azt, amit rejtélyes hívásod útján tőlem megkívántál.

Ó, juttasd bennem győzelemre a szeretetedet. Ó segíts, hogy a mag el ne vesszen, a talaj ki ne száradjon, de bő termést hozzon a Te vetésed. Amen.

Elhatározás: Úgy tekintem az anyaság minden örömét, gondját, munkáját, mint előkészületet a mennyei életre, a Szeretet örök életére. Főcélom tehát: hogy mindig megmaradjak a legtisztább Isten-szeretetben, hogy ezáltal az örök Szeretet már itt a földön győzön a lelkemben és előkészítsen az örök egyesülés boldogságára. Uram, segíts erre!

•

A dicsőséges titkok szemlélése közben azt is megérttem, hogy a Szentlélek eljöveteleiben — közvetve — Máriának is van érde-

me. Amikor a megtestesülés előtt a Szent Szűz mély alázatossággal és engedelmességgel kimondja, hogy ő az Úr szolgálóleánya, az Úr akaratát követi és teljesen Isten rendelkezésére bocsátja magát, már akkor előkészíti a Szentlélek eljövetelét a földre. Azáltal, hogy elvállalta, hogy az Udvözítő anyja legyen, lehetővé tette a következményeket is: Krisztus keresztáldozatát, feltámadását, mennybemenetelét, a Szentlélek elküldését. Nem biztos, hogy a Szent Szűz világosan maga előtt látta tettének következményeit, amikor oly nagylelkűen átadta magát Isten akaratának, de tény az, hogy ez a nagylelkű önatadás csodálatos isteni ajándékokat vont maga után és ezek között egyike a legnagyobbaknak, hogy Isten Fia elküldte nekünk Isten Lelkét, a vigasztaló, kegyelmeket osztó, minden gonoszságon győző Igazság és Szeretet Lelkét.

Valahányszor Isten akaratát átölelem, valahányszor Isten akaratának nagylelkűen átadom magam, valamiképpen mindig a Szeretet Lelkének eljövetelét és győzelmét segítem elő, mert hiszen Isten akarata tulajdonképpen maga a Szeretet. Ez a megfontolás arra készít, hogy a Szent Szűz példáján épülve, minél nagylelkűbben vállaljam az anyaságnak azon örömdetes és fájdalmas eseményeit, melyeket Isten akarata nekem szán, hogy miután így Isten akaratának szolgájává szegődtem, elő-

készíthessem és munkálhassam az Ő Szeretetének győzelmét a magam lelkében és mások lelkében is.

Ima, hogy az egész világon győzzön a szeretet az anyaságon keresztül:

A gyűlölet szikrázik a világban: nemzet nemzet ellen tör, osztály osztály ellen harcol, egyén egyén ellen küzd. Mindegyik le akarja igázni a másikat. És ebben az önérdektől, gőgtől, gyűlölettől fűtött világban a fajok, csapatok, egyének keserves harcába belevegyülünk mi is: mi anyák. Mi gyászfátyolt hordunk, ha gyermekünket a gyűlölet letiporja és fáj nekünk minden gyilkos szeretetlenség. Mi anyák, kik nem ismerjük egymást, különböző nemzetek, különböző osztályok, különböző családok asszonyai, mintha a láthatatlanban egyetlen nagy, szervesen összefüggő csapatot alkotnánk: az anyák csapatát . . . Mi nesztelenül, némán menetelünk, nem fegyverrel harcolunk, de szívvel, nem a hatalom és gyűlölet győzelmét akarjuk, de az egyetértés és szeretet győzelmét. Nekünk a szeretet az eszményképünk, a zászlónk, és elvárunk érte csöndben, észrevétlenül.

Ó Uram, erősítsd meg ezt a Te némán küzdő, hatalmas seregedet; toborozd a Te szereteted zászlaja alá az anyákat! Tedd, hogy a Szűzanya örök mintáját követve, mi anyák mind a Szeretet Lelkének jegyesei legyünk

és így egy és ugyanaz a szeretet lelkesítse minket, hogy gyermekeinkben és mások gyermekeiben is a leendő isteni képmást lássuk és így anyaságunkat és mások anyaságát is Isten-szolgálatnak tekintsük és teljes Istennek adottságban szolgáljuk gyermekeinkben és mások gyermekeiben a Szeretet emberben bontakozó életét.

Ó, segíts minket, hogy mi, kik a szeretetet élünk, a szeretet ellen sohase vétkezzünk, és mint ahogy testi életünket tovább adjuk a gyermeknek, úgy meg is haljunk lélekben magunknak, hogy a lelki szeretet kiáradásán keresztül folytatódjék életünk Te benned és Te légy a mi győzelmünk teljessége és koronája, örök eszményünk, Szeretet!

Győzzél a lelkünkben! Győzzél a testünkben, és segíts, ó Szeretet Lelke, hogy a gyűlölet világában mi anyák kivívjuk a Te győzelmedet. Amen.

Tartalom

ELŐSZÓ	3
------------------	---

Könyörgés a Szűzanyához	5
-----------------------------------	---

SZŰZ, JEGYES, ANYA EGYSZEMÉLYBEN

I. SZŰZESSÉG: (Lelki szeplőtelenység) . . .	10
---	----

1. A tiszta Szűz lelki vonásainak szemlélése és ezzel kapcsolatos imák és gyakorlatok. Gondolat és érzésvilág 11 — 2. Beszéd 25 — 3. Szándékok és tettek 33

II. JEGYESÉG:	36
-------------------------	----

Ima, hogy egészen Istené legyek 36 — Kilenced a Szeretet Lelkével való jegyesi viszony alakításával 39

III. ANYASÁG:	52
-------------------------	----

Örvendetes titkok	53
-----------------------------	----

1. A gyermek befogadása 53 — 2. Az isteni képmás hordozása 57 — 3. A gyermek világrahozatala 61 — 4. A gyermek felajánlása 62 — 5. A gyermek megtalálása 66

Fájdalmas titkok	72
----------------------------	----

Ima, hogy erős és Istenben bízó legyek a szenvedés idején 73

Dicsőséges titkok	74
-----------------------------	----

A hit, remény, szeretet felindítása 76 — Ima, hogy az egész világon győzzön a szeretet az anyaságon keresztül 79

